

Feb 63

EIGEN KOKER

Schoolblad van de

Scholengemeenschap
WERENFRIDUS

Hoorn

Jaargang 1968/1969

Aan deze aflevering (3) werkten mee:

REDACTIE:

Marlo Broekmans - Carla Deken - Carla van Doorn - Marian van Doorn - Hélène van Dulmen - Thera van Erp - Els Ettes - Jan Koenis - Catrien Pancras - Koos Rijkens - Antoine Schermer - Carla Stam - Jos Vlaar - Johan ter Waarbeek - Annemarie Wagenaar.

ILLUSTRATIEF WERK:

Marian van Doorn - Els Ettes - Marga de Geus - Mirjan Geytenbeek - Marian Groot - Jos Hart - Hadewych Jansen op de Haar - Wim Muller (omslag) - Herman Peerdeman - Bernard Spronk - Hein Stadhouders - Carla Stam - Carla van Veen - Marieke Wever - Marion Wolters.

TEKST-BIJDRAGEN:

5 A - ADA - Maron Blokker - Marlo Broekmans - CALLA - Camera Musica - Carla van Doorn - Marian van Doorn - 1222E13 - Thera van Erp - ETTA - (Jack Gilbert) - Marian Groot - enkele huiswerkcuristen - JOJO - JOUTSJ - (J.M.L. de Koning) - Leonie Koomen - Naud Lohman - 2 M - T. Moulijn - Wim Muller - Pictura - QUASHEE - S. Renzema - Koos Rijkens - J. Ruyter - Antoine Schermer - Carla Stam - Joep Steinmeyer - Willy Straathof - TOESCHOUWER - Martin Tulp - Jos Vlaar - Hein Vrolijk - Johan ter Waarbeek - Werkgroep Popmuziek.

LAY-OUT:

E. Stumpel.

SUPERVISIE:

V. Kenter.

PROLOOG

"Dat nooit!" zei Van Speyk,
"dan liever de lucht in!"

En hij stak de lont in het kruitvat, waardoor zijn schip ontplofte, en vriend en vijand in stukjes en beekjes door het luchtruim vlogen.

Deze vorm van zich boven de aarde verheffen is niet de aantrekkelijkste, en zeker niet het glorieuze vliegen - vrij als een vogel - waarvan de mensheid, lang vóór de dappere kapitein, had gedroomd.

Reeds Leonardo da Vinci maakte omstreeks 1500 een ontwerp voor een vliegtuig - en hij was niet eens de eerste! De Griekse mythologie verhaalt, hoe Daedalus, de bouwmeester van het labirint op Kreta, en zijn zoon Icarus kunstig vervaardigde vleugels met was aan hun schouders bevestigden, en zo, als vogels vliegend, ontsnapten uit de doolhof, waarin koning Minos hen had opgesloten.

Maar pas na 1900 gelukte het de pioniers van de luchtvaart - de gebroeders Wright, Blériot en anderen - de eerste fochten te maken met bestuurbare vliegtuigen die zwaarder waren dan de lucht. Sinds die eerste experimenten heeft het vliegen een duizelingwekkende vlucht genomen; de mens ging hoger, sneller, verder...

Tenslotte werd zelfs de lucht, de dampkring om de aarde, hem te benauwd: hij ontsnapte

aan de atmosfeer en koos de ruimte. En in de kerstnacht van 1968 waren vele duizenden mensen, dank zij de televisie, geboeide - maar nauwelijks nog verbaasde - getuigen van de stoutmoedige reis om de maan van drie Amerikaanse astronauten.

Voorlopig bevinden zich in ONS reisgezelschap niet zulke hoogvliegers: wij willen dan ook niet naar de maan.

Wij blijven nuchter en aards, en proberen alleen maar met een geldig paspoort over de grens te komen. Wij vliegen in formatie, het liefst regelrecht naar de plaats van bestemming; wij tanken de noodzakelijke brandstof bij voorkeur in de (v)lucht, en hopen op goed zicht om veilig te kunnen landen...

Daarom hoeven wij alleen maar voor het volgende te zorgen:

telkens opnieuw de goede startbaan kiezen;
niet te lang blijven taxiën;
de aanwijzingen van de verkeerstoren volgen;
geregeld kompas en radar raadplegen;
niet te lang in de wolken blijven hangen;
niet hoger willen dan we kunnen; - maar vooral:
DE VLEUGELS NIET LATEN HANGEN, MAAR LIITSLAAN
en
NIET ZWEVEN, MAAR VLIEGEN!

OK

REDACTIE-BERICHTEN

SLA DE BLADZIJ NOG NIET OM !

Wij hebben een aantal belangrijke en interessante mededelingen, wensen, aankondigingen en ideeën voor u. Verwerkt u ze even nu u nog nuchter bent; als u straks met feestneus en pretpak in het carnaval valt, raakt u vermoedelijk voor een poosje buiten westen, oosten, noorden, zuiden..... Wij vrezen dat u dan geen aandacht hebt voor wat wij u te zeggen en te vragen hebben.

A Met het oog op de komende feestdagen verwachten wij een lawine van kopij. Het oude onooglijke kastje was ons al lang een doorn in het oog. Dank zij de heer Teunissen (zijn vrouw doet de was niet de deur uit!) beschikken wij nu over een EIGEN KOKER voor EIGEN KOKER (nóg meer ruimte!);

B In die koker verwachten wij:

- veel reacties op DEZE aflevering, die zelf een aantal reacties op de vorige bevat: alle inzenders vriendelijk dank! Schrijft u gerust wat u van ons blad vindt; alleen, mocht uw kritiek negatief zijn, voegt u dan een positieve bijdrage toe, zodat wij kunnen zien, hoe het moet;
- verder een overstelpende hoeveelheid bijdragen van allerlei aard voor ons jubileumnummer. Hebt u al iets geschreven en/of getekend voor de wedstrijd TEKST en BEELD? De inzendingstermijn wordt gesloten op 20 februari a.s. Zie de wedstrijdvoorwaarden op de aanplakbiljetten!

- tenslotte natuurlijk onze "gewone" post: de vaste rubrieken en de losse bijdragen (verslagen, kritische besprekingen, clubnieuws enz.) - misschien deze keer met een feestelijk tintje?

Alles graag vóór de REDACTIEVERGADERING op 19 februari a.s. - of - laatste kans - vóór de TWEDE VERGADERING op 26 februari a.s.

C U vindt in deze aflevering opnieuw enige bladzijden in handschrift. Doordat ons blad in offsetdruk wordt vervaardigd, is het mogelijk, min of meer persoonlijke, creatieve bijdragen (b.v. poëtische teksten) in het handschrift van de auteur fotografisch op te nemen.

Voorwaarde is: DUIDELIJKE (liefst in zwarte inkt) GAAF en FOUTLOOS

geschreven teksten - maximale afmetingen: breedte 11 cm, hoogte 18 cm - (binnen de kantlijnen van een bladzijde dictaat-liniatuur in een Multoringband). - Voor belangstellenden zijn materialen en aanwijzingen voor het gebruik van rondschrift aanwezig: stel u in verbinding met Pictura;

D Nogmaals vragen wij uw aandacht voor de ondertekening van bijdragen, ook voor de rubrieken Top-Tien en Gehoord in de klas. - Wilt u duidelijk uw volledige eigen naam vermelden, OOK ALS U ONDER SCHUILNAAM WILT PUBLICEREN? - Wij kennen de ware naam van Quashee, A.S., 1222E13, van JoJo, Etta en Ada; maar wie zijn: MIK, S.C., TJOORG en SJOUTSJ?

Ze zijn door de mazen van het net geglipt, maar we zullen die mazen nauwer moeten aanhalen, vooral met het oog op het volgende;

E Op verzoek openen wij een nieuwe rubriek: AAN DE KLAAGMUUR: d.w.z. een muur, waar aan geklaagd en aangeklaagd wordt. Elke klacht of aanklacht wordt door de redactie - zo mogelijk - onderzocht, en alleen geplaatst als er duidelijke gronden of redenen tot (aan)klagen zijn. Op anonieme inzendingen kunnen wij niet ingaan; zo nodig zal aan de aangeklaagde(n) gelegenheid worden gegeven, zich te verdedigen, of op andere wijze te reageren. (Voorbeeld: Reactie op reactie op "het lijkt");

F Voor één keer zijn wij afgeweken van onze norm (u weet wel: alleen EIGEN werk en van BEHOORLIJK NIVEAU); zie hierachter: Gebed van een neger; de inzender van deze poëtische bijdrage maakte door het vervaardigen van titel en illustratie toch eigen werk;

G Op grond van bovenstaande maatstaf werden wél de volgende inzendingen afgekeurd: drie anekdotes en enige "definities" (M.T.) en grapje over dokter en loodgieter (T.v.E.);

H Denkt u (nog eens) aan de mogelijkheid, min of meer geslaagde schoolopstellen in te zenden als kopij? Willen de dames en heren docenten Nederlands dit bevorderen? Bij voorbaat dank!

I Over docenten gesproken: wij verwelkomen een van hen als medewerker in deze aflevering, en hopen dat anderen zijn goede voorbeeld volgen. Schrijft u ook eens iets over wat direct of indirect uw vak (studie) raakt, en voor (bijna) alle lezers van ons blad interessant is. U bereikt een groter publiek dan ooit, zelfs in de volste klas!

Zo, dat was het. Nu mag u verder bladeren. Wij kondigen de inhoud deze keer niet aan - anders zijn er letters te weinig in het alfabet.

Baant u zich maar zelf een weg door de serpentine en de confetti, en mocht u soms verdwalen:

Wij weten van de (Carnavals) PRINS geen kwaad.....

Tot ziens allemaal in de lustrum-editie!

REDACTIE

BIJ DE OMSLAG

Geachte heren (dames)

Ik heb geprobeerd om een geschikt ontwerp te maken voor een omslag voor "EIGEN KOKER".

Als u hem kiest, dan wil ik u zeggen, dat een rode of paarse achtergrond het beste uitkomt.

Bij voorbaat bedankt.

Hoogachtend,

Wim Muller

Geachte Redactie,

Ik vind de E.K. in deze vorm (kerstnummer) knal! Vooral het voorstel van Jan Koomen. Ik bezit niet de gave om gedichten te creëren.

Maar toch ontbreekt er nog wat aan ons schoolblad, namelijk een beatrubriek en top-tien, die er vorig jaar wel in stonden.

Trouwens: waarom geen top-twintig?

JOULET

BOETIEKNIEUWS

Sinds korte tijd is er op de Gouw in Hoorn een nieuwe boetiek geopend, die "TALLY-HO" heet (schuin tegenover het stadhuis).

Uit nieuwsgierigheid ben ik daar eens een kijkje gaan nemen. De verkoopster had geen bezwaren en probeerde zo goed mogelijk alles te vertellen over de voorjaarsmode.

Er was al voorjaarskleding aangekomen. Over het algemeen eenvoudige overhemdjurkjes in heel felle kleuren, vooral geel. Ook hingen er jurkjes in Indiase stijl, waarvoor lange kettingen waren besteld.

Wat de pantalons betreft: dit voorjaar zijn het voornamelijk pantalons van jersey, die het doen.

De volledige voorjaarscollectie zal eind februari aankomen, met vooral veel sjaltjes.

Tot dan ben ik uitgesproken. Tot ziens!

Tekst en illustraties:

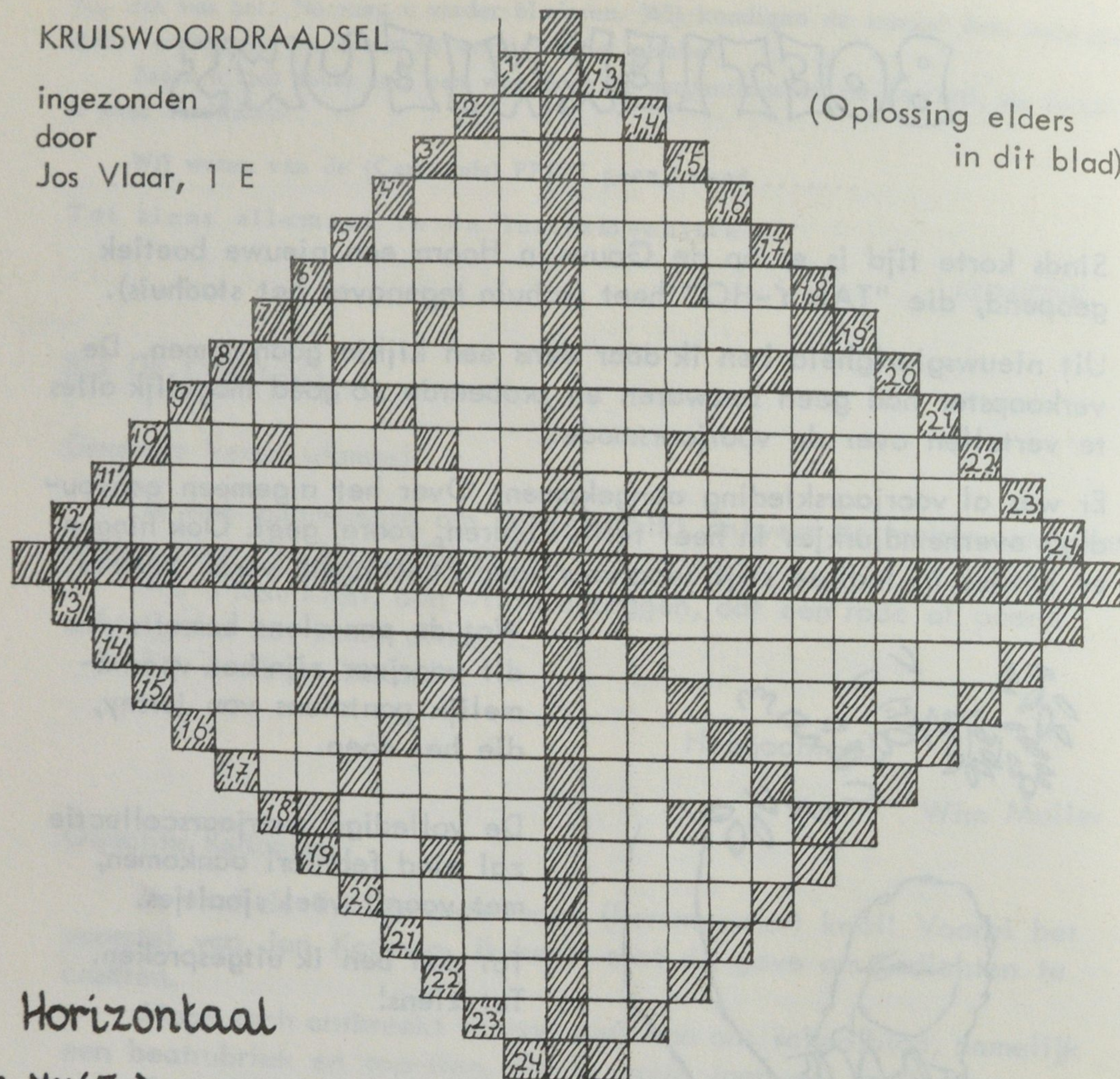
Marian van Doorn

KRUISWOORDDRAADSEL

ingezonden
door
Jos Vlaar, 1 E

(Oplossing elders
in dit blad)

Horizontaal

- 3 Mij (Fr.) ~ pers. voornaamwoord
- 4 technische hoge school (afk.) ~ jongensnaam
- 5 lekkernij ~ boter
- 6 plaatsje in Nd.-Holland ~ meisjesnaam ~ slee
- 7 muzieknoot ~ deciliter ~ trotse
- 8 muzieknoot ~ kleur ~ zijrivier van de Donau ~ bergplaats
- 9 jongensnaam - omroepvereniging ~ boom ~ kiem

- 10 meisjesnaam ~ opstootje ~ slede ~ landbouw-
werktuig ~ voegwoord ~ uedele (afk.)
- 11 bouillon ~ notoir
- 12 meubelstuk ~ plaats in Friesland
- 13 godheid ~ provincie
- 14 zuivelprodukt ~ bloemsoort
- 15 lidwoord (Fr.) ~ meterton (afk.) ~ peradres (afk.)
~ en verder (afk.) ~ aanspreektitel ~ bezitt. v.n.w.
- 16 tennisterm (meerv.) ~ huisdier ~ voorzetsel ~
lijn
- 17 voorzetsel ~ meer (Eng.) ~ uiting van ongeloof
~ Nederlandse Spoorwegen
- 18 opsporingsapparaat ~ vraag (afk.) ~ deel
van de mast
- 19 water in Friesland ~ laatstleden (afk.) ~ lucht
- 20 dal (Eng.) ~ jongensnaam
- 21 kamertje ~ dun
- 22 Chinese munt ~ nomen nescio (afk.)

Verticaal

- 1 Stad in W.-Duitsland ~ plant
- 2 meisjesnaam ~ horizontaal
- 3 insect ~ oké ~ voorzetsel ~ voorzetsel ~ vorm
van kunnen ~ actinium
- 4 hemellichaam ~ laboratorium (afk.) ~
voorzetsel ~ durf
- 5 senior (afk.) ~ prijskaart ~ af en toe ~
selenium (afk.)
- 6 Europeaan ~ ingenieur (afk.) ~ voorzetsel
- 7 muzieknoot ~ meisjesnaam
- 8 gleuf ~ jongensnaam
- 9 drank ~ paraplu (afk.)
- 10 van het (afk.) ~ loofboom
- 13 vereniging van onze school ~ verrukking

- 14 plaats in Canada - getal
- 15 muzieknoot - lidwoord - uitroep - loofboom -
Nederland (afk.) - fel.
- 16 Engelse jongensnaam - plaats in Gelderland -
Lagere Technische School (afk.)
- 17 muzieknoot - hennepvink - vorm van moeten
in 't Frans

INTERVIEW MET DHR DRS JANSSEN

- Naam?
- Hendrikus Jodokus Theodorus Maria Janssen. Zeg maar Kees. Dat doe ik ook altijd.
- U woont?
- Oude Zijds Achterburgwal 33.
- ?
- Berkhout.
- Dat is uw zesde glas jenever. Waarom drinkt u?
- Volgende vraag.
- Welk vak geeft u?
- Oude talen. Daarom drink ik.
- Waar hebt u een hekel aan?
- Aan een school waarvan de leiding aan ludieke of culturele evenementen niet alleen geen steun geeft, maar deze zelfs tegenwerkt.
- Hobby?
- Ja, maar die is nogal gevaarlijk.....
- Wat moet u met dat mes?!
- ... voor andere mensen!

Dit met bloed bevlekte document werd gevonden door een doodbidder, die na een vreugdevolle, maar vermoeiende dag door Berkhout reed.

J. Steinmeyer, V B

Vooraziatisch-Egyptisch Genootschap

„EX ORIENTE LUX”

Secretariaat Noordeindsplein 4a - Leiden

← Oud Egyptisch beeld van de gevleugelde konneschijs.

Dit is het briefhoofd van het genootschap waar van onze school lid is geworden.

Dit lidmaatschap betekent voor ons dat wij het bulletin „PHOENIX” ontvangen, waarin o.m. verslagen staan van de jongste opgravingen en studies over het Nabije en het Midden-Oosten; bovendien hebben wij tegen gereduceerde prijs toegang tot de avonden die de Hoornse Studiekring van E.O.R. verzorgt.

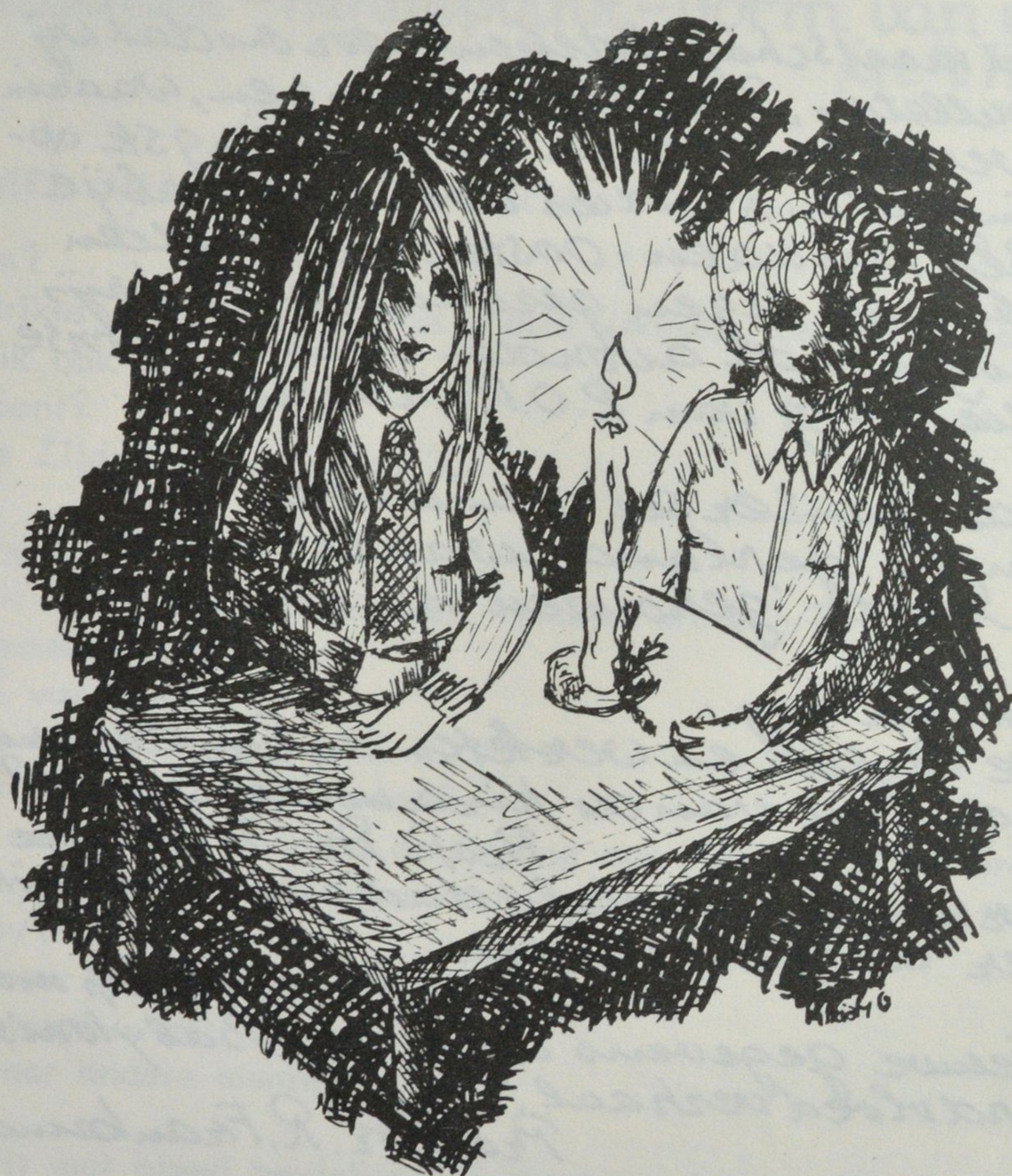
Voor dit winter seizoen waren vier lezingen gepland, waarvan er een reeds gehouden is.

Nu volgen nog:

- Hoe leefden en werkten de Egyptenaren in de tijd van de piramidebouw?
Prof. Dr. J. Landee
- Persepolis, de hoofdstad van het rijk der Achaeënen.
Prof. Dr. H. Kampman
- Nieuwe gegevens voor het Babylonische rondvloedverhaal.
Prof. Dr. R. Frankema.

Datum en plaats worden bekend gemaakt d.m.v. een kleine gele affiche in de hal van de school.

Tot ziens op de lezingavond! P.S.

KERSTVIERING 1968

De kerstviering, ook dit jaar georganiseerd door Camera Musica, werd gehouden op 18 december 1968, en begon om half vier 's middags.

De opkomst was veel groter dan Camera Musica had durven hopen. Er waren leerlingen van alle afdelingen, en vooral de opkomst van de eerste klassen was bijzonder groot. De middag werd gevuld met zang, voordracht en tot slot een discussie onder leiding van kapelaan Fijma van de parochie van Hoorn-noord. Voordat de discussie begon, werd de leerlingen van de onderbouw gevraagd, of ze de discussie aan de bovenbouw wilden overlaten. De leerlingen van de onderbouw hadden hier geen bezwaar tegen.

Hierna kon de discussie beginnen. Na verloop van tijd kwam de discussie goed op gang. Deze discussie werd na 5 uur nog enige tijd voortgezet. Hierna werd de middag, met de nog enkele aanwezigen, besloten.

Namens het bestuur van Camera Musica dank ik jullie hartelijk voor jullie grote belangstelling. Wij vonden het alleen jammer, dat er zo vaak om stilte verzocht moest worden. Maar één ding zijn we zeker van: het was een geslaagde middag!

Carla van Doorn (4 m.m.s.),
publiciste Camera Musica.

LIMERICKS

Een jongetje al uit Oeganda
zei "Soeka boemi ma blanda".
Maar zijn moeder zei gauw,
met een vriendelijke snauw:
"LARIE boenda ma sinkia tanda".

*

Er was eens een kerel in Tanger,
die werd hoe langer hoe langer.
Bij twee meter tien
werd ie élektricien
en bij drie meter vijftig behanger.

*

Al in de omgeving van Putten
daar stonden twee stòkoude hutten.
De ene was plee,
de ander w.c.
Daarop zat een gorilla te dutten.

*

Marian Tulp,

VI B

Gehoord in de
klas

5 A

Moderator:

Hé jij, ga recht zitten en zit niet te grijzen.

Leerling:

Waarom zit u nu al 3 maanden over dezelfde
stof te ouwe....

Moderator:

Dat bepaal ik en hou verder je smoel. Je moet
goed wete, dat ik hier de baas ben en dat jij hier
niks te vertellen hebt. En hou verder je smoel
dicht!

-14-

De houding jegens studentenverenigingen of: alleen of met vrienden.

Een gezelligheidsvereniging van studenten. Wat je daar de laatste tijd over hebt kunnen horen, ging allemaal in dezelfde richting: uit de tijd, bekakt en bovendien sadistisch (groentijd!), éénzijdig, in staat tot kritisch noch creatief denken. Je zou gaan behoren tot een groepje zielige idioten.

Uit welke hoek kwam nu deze kritiek? De eerste storm brak los in een groepje mensen, waarvan niemand lid van een vereniging was of de interne sfeer kende. Op universiteit of hogeschool kwamen deze buitenstaanders - nihilisten genaamd - in contact met verenigingsleden, zagen hun onderlinge band, voelden zich buitengesloten, en gaven af op wat zij noemden: een misplaatst superioriteitsgevoel.

Dat was in 1963. Juist toen, omdat enige nihilisten zich toch maar waren gaan verenigen, en wel in de Studenten Vakbeweging, links-politiek geïënteerd. Om zich een plaats te veroveren, ging men o.a. het recht van anderen op die plaats ontkennen. De verenigingen klein krijgen, was de weinig nobele opzet, en al gauw deden angstaanjagende verhalen de ronde, opgeblazen door een op sensatie beluste pers. Als de verenigingen al op deze kritiek ingingen, gebeurde dit zo genuanceerd, dat voor de buitenstaander niets ontzenuwd werd. Jammer, want door die jaarlijkse publikaties komt de schrik voor de groentijd er zó in, dat steeds meer aanstaande studenten er dan maar liever van af zien om verenigingslid te worden.

Na het bovenstaande klinkt het misschien vreemd, dat vrijwel alle eerstejaars studenten toch vinden, dat ze veel aan hun groentijd gehad hebben. Ze gingen het spelelement ervan inzien, ze konden snel vele contacten leggen, ook met ouderejaars, ze pasten zich snel aan, iets waar sommige nihilisten nooit aan toe komen. Bovendien is er voor eventuele klachten altijd nog een speciale commissie in iedere studentenvereniging, die met het bestuur het absolute gezag heeft tijdens de groentijd.

Zo'n gezelligheidsvereniging heeft heel wat te bieden: onderverenigingen houden zich bezig met allerlei sporten, toneel, film, muziek en discussiegroepen. Belangrijk is de eigen inbreng, ook waar het gaat om het oprichten van nieuwe onderafdelingen. Er zijn natuurlijk ook een bar, een eetzaal en vele andere lokaliteiten. Er zijn regelmatig eminente sprekers, met wie vaak gelegenheid tot discussie bestaat.

Ook nu gaan stromingen in tegen de studentenverenigingen. Misschien zijn ze wel zo populair, omdat ze tegen alles zijn. Het zaakje neerhalen noopt bepaald niet tot

-15-

veel begrip, wat echter ook weer niet wil zeggen, dat je klakkeloos alles moet accepteren. Dan vervalt je in een even ongezond uiterste.

Er wordt door de opposanten nogal eens gewezen op niet-nuttige elementen binnen de verenigingen. Die zijn er ook wel. Maar het nut - overdenk dat eens - is gericht op hetgeen niet nuttig is. Neemt sport, spel, vrijheid - of, principiëler: het geluk - daar is geen nut aan te onderkennen. Wel echter zijn ze zinvol. In de tijd van de vrije tijd en de "homo ludens" is het "altijd maar nuttig willen zijn" een anachronisme. En dan wordt de verenigingen verweten geen sociaal engagement te bezitten.....

Lid worden van juist een rooms-katholieke vereniging vraagt misschien een nadere toelichting. Zou je het niet zó kunnen zien: de overeenkomst in opvoeding en milieu bepaalt reeds onbewust een sfeer en geeft een onderlinge band. Niet ieder verenigingslid noemt zich nog katholiek. Bovendien zijn er de studentenpastores. De meeste zijn nog niet getrouwd, dus je kunt altijd bij ze binnenlopen of op de sociëteit een babbeltje met ze maken.

Overpeins dit alles eens. Ga je behoren bij de 50% nihilisten, of bij de verenigingsleden?

Na je eindexamen moet je dit weten, want een tweede-jaars nihilist blijft nihilist.

Jan M.L. de Koning ---

samengevat door Koos Rijkens, V.B.

Dit stuk werd opgenomen op verzoek van de r.k. studentenvereniging "Sanctus Virgilius". - Vanwege de lengte van het stuk is het ingekort, waarbij zoveel mogelijk de strekking en het betoog van het artikel intact zijn gelaten.

Sanctus Virgilius ziet met belangstelling uit naar eventuele reacties op dit stuk.

K.R.

Gehoord
in de
klas

5 A

Voor 't eerst in mijn loopbaan als leerling heb ik dhr. Salman om zijn eigen grappen zien lachen (het was een kostelijk gezicht), want hij vormde een prachtige contaminatie, namelijk:
".....in de puree gelogeerd....."

BLOKKEN

Het spelen met blokken
is menig mens niet vreemd.
Blokken die lokken,
zwijnen die zwichten.

Blokken die blaffen en blazen
met alfabet-bom en napalm.
Mechanische mensen razen
over het ideologische aas.

Is deze wereld een mensenroos?
Is dit de planeet die God verkoos
om mensen hun menselijkheid
te laten plukken voor de gerechtigheid?

H. Vrolijk, 4 A.

Gehoord in de
klas

5 A

Juffrouw Sinnige heeft een klein beetje hoop (ja heus), dat ze ooit nog eens heilig zal worden.

Gehoord
in de
klas

5 A

Dezelfde Juffrouw Sinnige vindt, dat het aantal gevallen, dat de leerlingen wijdkeels gapen, waardoor ze tot in de slokdarm kan kijken, onrustbarend toeneemt.

bauhaus

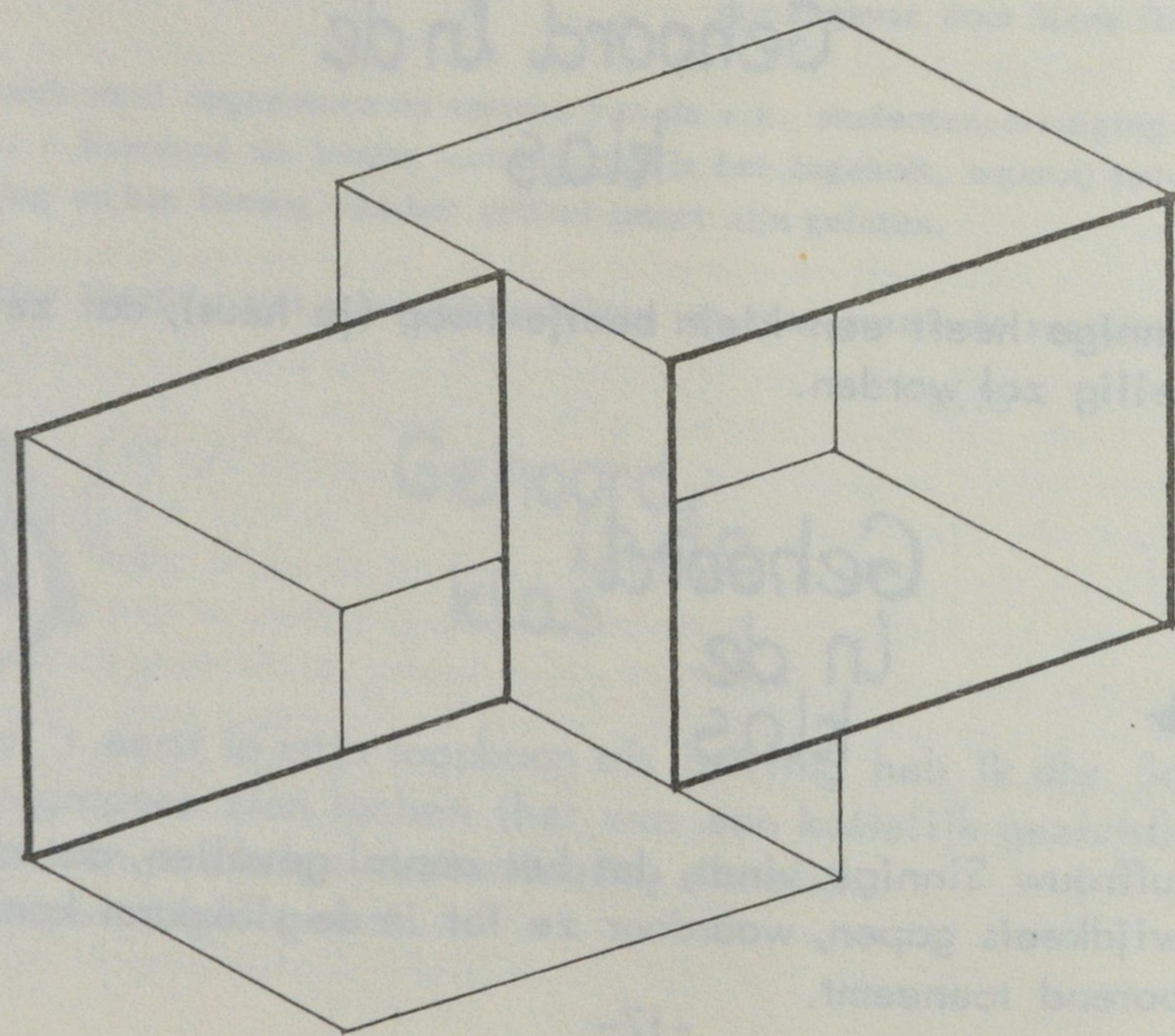
EXCURSIE BAUHAUS

woensdag 18 december 1968

Voor de klassen 4 en 5 m.m.s. heeft Mevrouw Stumpel een bezoek aan de BAUHAUS - tentoonstelling georganiseerd, welke was ondergebracht in het Stedelijk Museum in Amsterdam.

Het BAUHAUS ontstond na de Eerste Wereldoorlog in Duitsland, rondom de architect Walter Gropius.

Deze groep architecten wilde van de bouwkunst een combinatie maken van mooie vormen en ingenieurswerk, waardoor het aanzicht van deze bouwkunst erg zakelijk werd, allemaal zuiver functionele

en rechthoekige vormen. Deze bouwwijze was op de tentoonstelling duidelijk te zien op de vele levensgrote foto's van gebouwen, en ook de maquettes toonden deze bouwwijze.

De tentoonstelling bevatte verder nog een aantal constructies van papier, hout en metaal. Door gebrek aan uitleg kan ik hier niet veel over zeggen.

Het grootste gedeelte van de tentoonstelling bestond uit teken- of schilderstukken. Ook in deze kunstwerken was vaak duidelijk de kubistische vormgeving terug te vinden. Om enige namen te noemen op het gebied van de schilderkunst:

PAUL KLEE - heel bekend zijn zijn "herfstige plaats" en het "visje" - de laatstgenoemde was echter niet aanwezig op de tentoonstelling;

EUGEN BATZ - de schilder die hoofdzakelijk met de drie primaire kleuren werkt (rood - blauw - geel);

WASSILY KANDINSKY - die in veel van zijn werken de driehoek verwerkt;

OSKAR SCHLEMMER - bekend door zijn schilderijen van de trappen van het BAUHAUS;

het werkstuk van HANNES BECKMANN: de twee, in zwart-wit uitgevoerde, in elkaar overlopende spiralen, zag er beangstigend uit, maar door zijn originaliteit werd dit werkstuk toch veel gewaardeerd.

Op de tentoonstelling stonden veel gebruiksvoorwerpen, ook deze weer in de zakelijke stijl uitgevoerd, b.v. lampjes, stoelen, bestek enz. Hier en daar hingen wandlappen, meestal geweven; een eenling op de tentoonstelling was het "mechanisch toneel", dat door een druk op de knop in beweging gesteld kon worden, maar het vertikte toen wij het probeerden.

Ook leuk waren de levensgrote poppen, die door de steeds veranderende belichting een leuk effect kregen.

Het BAUHAUS bezat tevens eigen LETTERVORMEN, wat voorstudies waren van HERBERT BAYER, voor het universele alfabet.

Dit zijn nog lang al de aanwezige kunstwerken niet, maar nu hebben jullie misschien een globale indruk van de tentoonstelling gekregen.

De bouwstijl van het BAUHAUS wordt tegenwoordig bijna overal toegepast, waardoor de tentoonstelling, vanuit 1968 bekeken, eigenlijk niet bijzonder origineel is. Maar als je je verplaatst naar + 1920, en dan deze stijl toegepast ziet worden in de bouw- en schilderkunst, in de gebruiksvoorwerpen van het dagelijks leven, blijkt toch wel heel duidelijk, dat het een grote vernieuwing voor die tijd was, die een ontzettend grote invloed had en nog heeft, wat wel blijkt uit de hedendaagse kunst.

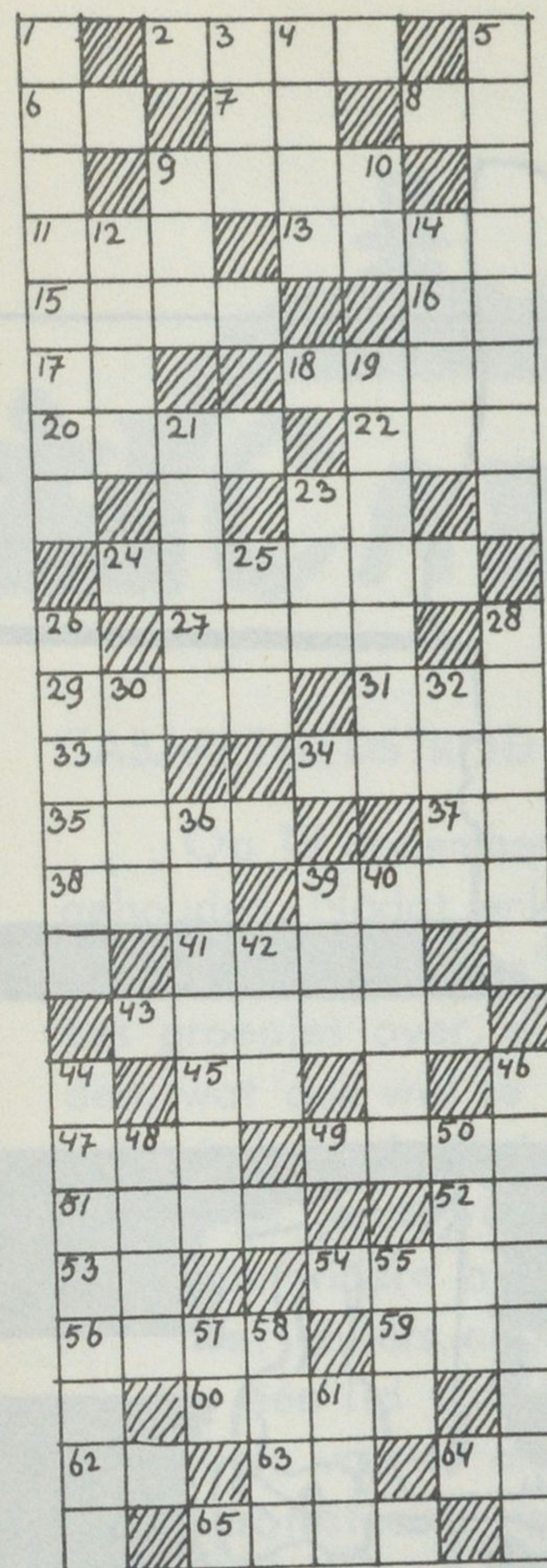
"1222E13"

Jan Palach †

Hij gooide een steen in het water,
Hij hoopte dat anderen later
vele stenen tegelijk zouden gooien.
Maar zal dit de dijk doen breken,
Een zal de dijk van buitenaf moeten
doorsteken,
Akten zijn noodzakelijk.

as. 2B

J. Ruyster 2C

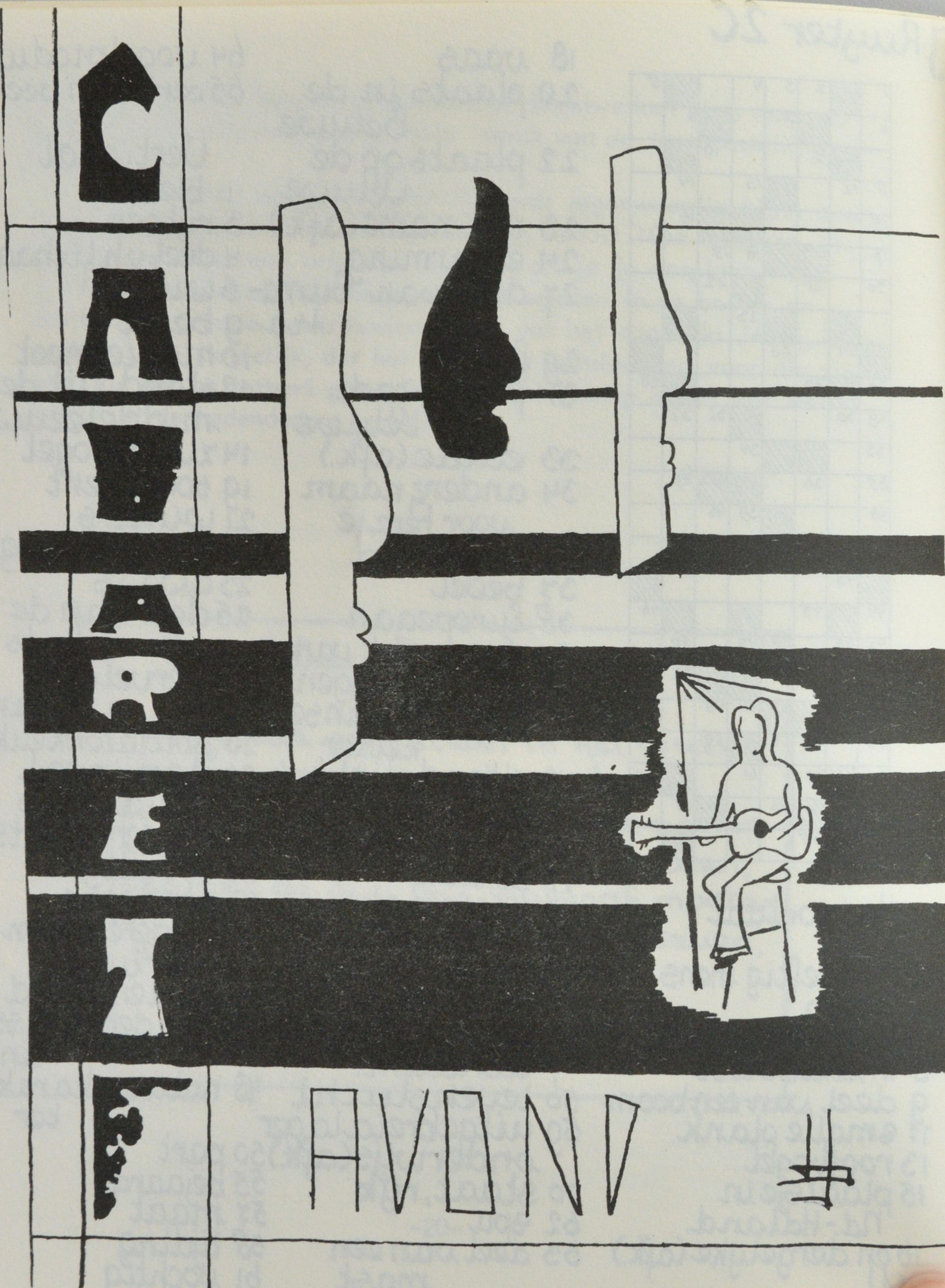

Horizontaal

- 2 behoeftig mens
- 6 boom
- 7 diereengeluid
- 8 muzieknoot
- 9 deel van een boom
- 11 smalle plank
- 13 roofvogel
- 15 plaatsje in Nd.-Holland.
- 16 en dergelijke (afk.)

- 18 vaas
- 20 plaats in de Bekuwe
- 22 plaats op de Veluwe
- 23 met name (afk.)
- 24 erbarming
- 27 deel van Sumatra
- 29 foto
- 31 plaats op de Veluwe
- 33 editie (afk.)
- 34 andere naam voor Perzië
- 35 ongevuld
- 37 bevel
- 38 Europeaan
- 39 1er pers. o.t.t. van dreggen
- 41 wrede Romeinse keizer
- 43 eiland dicht bij de Nrd.-Pool
- 45 ter plaatse (afk.)
- 47 streling
- 49 toespraak
- 51 woede, manie
- 52 voegwoord
- 53 nummer (afk.)
- 54 deel van het lichaam.
- 56 levenslicht
- 59 uitgebreid lager onderwijs (afk.)
- 60 staat, rijk
- 62 spu
- 63 deel van een mast

- 64 vogelprodukt
- 65 een klein beetje
- Verticaal
- 1 bleu
- 3 rijktoer
- 4 deel v.h. lichaam
- 5 winst
- 9 bevel
- 10 muzieknoot
- 12 stand uit de middeleeuwen
- 14 zwemvogel
- 19 soort hert
- 21 winters
- voertuig
- 23 dwaas
- 25 deel van de hals
- 26 vervelend, naar
- 28 soldatenkeuken
- 30 plan, inval
- 32 schuldknapp
- 36 zonder scherts
- 39 spoedig
- 40 rondgang
- 42 andere naam voor woor
- 44 vastenavond
- 46 zonder afwisseling
- 48 natuur, karakter
- 50 part
- 55 bejaard
- 57 maat
- 58 tijding
- 61 bochtig

CABARET-AVOND

CABARETWEDSTRIJD

Op 19 december werd er op onze school een cabaretwedstrijd gehouden. Nadat enkele klassen hadden laten weten, dat ze "toch maar niet meededen", bleven er op de avond van de opvoering nog zes groepjes over, die het voornamelijk op de docenten gemunt hadden, wat ook wel te verwachten was.

4 A deed dit in de vorm van een sketch, waarin de leraren in hun jonge jaren werden uitgebeeld;

een andere h.b.s.-klas deed het in de vorm van reclame.

Het anders nogal actieve gymnasium liet het deze keer afweten; slechts één lid van deze afdeling had het gewaagd met enkele medewerkers van de andere afdelingen een groep op te richten, die luidkeels protesteerde tegen allerlei vooruitgangen in school.

Ook waren er twee (schijnbaar) heel domme jongetjes, die door hun stommiteiten de juffrouw het leven zuur wilden maken. Of dat lukte, was niet duidelijk.

Het cabaret van 3 M bestond uit liedjes met als onderwerp - ja hoe kan het ook anders - studie.

Ook het programma van 5 M bestond uit liedjes, waarin een aantal docenten er op een leuke manier eens lekker "doorgehaald" werden; te oordelen naar de reacties van de zaal viel het erg in de smaak. Zij waren het, die met de eerste prijs naar huis gingen: vrijkaartjes voor de kerstfuif.

Mede door de vertolking van enkele liedjes van Boudewijn de Groot door Han Vlaar kunnen we zeggen, dat deze avond voor 100% geslaagd is en voor herhaling vatbaar.

TOESCHOUWER

De taalkundige kaart van Europa

We kunnen Europa taalkundig gezien verdelen in drie grote gebieden, n.l.:

1. het gebied van de Germaanse talen (Nederlands, Engels, Duits, Skandinavisch of Noord-Germaans);
2. het gebied van de Romaanse talen (Frans, Spaans, Portugees, Italiaans);
3. het gebied van de Slavische talen (Russisch, Pools, Tsjechisch, Bulgaars, Joegoslafa).

Hoewel deze drie taalgroepen onderling zeer verschillend zijn, hebben ze toch zoveel gemeenschappelijke karaktertrekken, dat we ze

- 1) kunnen onderbrengen bij de groep INDO-GERMAANS
- 2) dat we mogen VERMOEDEN, dat ze teruggaan op één OERTAAL, ook al is van deze oertaal niets bekend en kunnen we er alleen maar iets over zeggen door terug te redeneren (reconstrueren).

Eerst iets over de term INDO-GERMAANS. In de negentiende eeuw hebben bepaalde geleerden ontdekt, dat de oude priester-taal in India, het Sanskrit, beslist verwant moet zijn met de drie bovengenoemde taalgroepen, en ook verwant is aan het Grieks. In hun eerste optimisme dachten deze geleerden "de oertaal" van onze Europese talen te hebben gevonden - zoals men trouwens in de negentiende eeuw wel vaker dacht, dat men "het gevonden had" - maar dit optimisme bleek wat al te voorbarig. Toch kunnen we wel iets over de "oertaal" zeggen, door b.v. terug te redeneren van Frans naar Latijn. Dat doet b.v. Jespersen, die hoogleraar Engels was te Kopenhagen, in zijn boek "LANGUAGE".

Al terugredenerend (reconstruerend) kunnen we dan heel voorzichtig tot o.a. deze conclusies komen:

1. De oertaal - er kunnen ook enkele oertalen geweest zijn - heeft onnoemelijk veel naamvalsuitgangen gehad, of anders gewerkt met achtervoegsels, voorvoegsels en invoegsels. Naar ik me heb laten vertellen, doet het Fins dat nu nog. In het Grieks vinden we enkele resten van dit stadium, b.v. ekei = daar; ekei-se = daarheen; ekei-then = vandaar.
2. De oertaal heeft meer gewerkt met werkwoorden dan met naamwoorden, iets wat we in de taal van kleine kinderen ook aantreffen. Een klein kind zal nooit spreken over "liefde", maar zeggen: "Jantje vindt mamma lief".
3. De oertaal heeft onnoemelijk veel woorden gehad. De primitieve mens zag nog niet in, dat men een iep, een eik, een den, een spar of een beuk allemaal "boom" kan noemen. Resten hiervan zien wij in het Nederlands, als we spreken van "een ZWERM

vogels", "een KUDDE schapen", "een SCHOOL vissen", want een primitief natuurmens vindt een verzameling vogels iets volkomen anders als een verzameling schapen of vissen!

Naast deze drie hoofdgebieden vinden we in Europa enkele z.g. TAAL-EILANDEN: in West-Europa de Basken (Z.W. Frankrijk en N.W. Spanje), in Oost-Europa Finland en Hongarije. Deze talen zijn volkomen anders dan "onze" talen: geheel andere woordenschat, geheel andere grammaticale begrippen enz.

Nu zou je kunnen zeggen: als u iets in het Russisch zegt, versta ik er net zo weinig van, als wanneer u hetzelfde in het Hebreeuws zou vertellen. Waarom is Russisch dan meer met "onze" talen verwant dan Hebreeuws?

Welnu. Indo-Germaanse talen hebben bepaalde WORTELS, die we aanduiden met het ons uit de algebra overbekende wortelteken $\sqrt{}$; dan constateren we b.v.

$\sqrt{}$ DA = geven	---	Russisch	GEVEN	-	DATJ
			GESCHENK	-	PODAROK
		Frans	GEVEN	-	DONNER
		Latijn	GEVEN	-	DARE, DONARE

$\sqrt{}$ WIT = weten, zien	---	Russisch	WIEDJETJ	-	ZIEN
		Latijn	VIDERE	-	ZIEN
		Grieks	(W)IEDEIN	-	ZIEN
		Nederlands	WETEN	-	(in)ZICHT hebben
		Nederlands	WIT	-	goed ZICHTbare kleur

$\sqrt{}$ DER = hout, houvast		Russisch	DJAREWD	-	BOOM
		Engels	TREE	-	BOOM
		Zweeds	TRÄD	-	BOOM
		Nederlands	TROG, en	-	overdrachtelijk - TROUW

Kortom: ondanks alle ENORME verschillen, toch een zekere overeenkomst in woordenschat (vocabulaire).

Als we daarentegen bepaalde Hebreeuwse woorden kennen, is dat louter toeval. En het gekke bij Hebreeuwse woorden is, dat we ze kennen of uit de Amsterdamse volkstaal, of uit de kerkelijke liturgie, m.a.w. of via een heel laag niveau, of via een hoogverheven niveau. Bij voorbeeld: JAD = hand; CHOCHMA = wijsheid (goochem!); TOOF = goed (toffe jongens); LEEF = hart (lef); MAKOOM = plaats, toevluchtsoord (Mokum - Amsterdam); JAJIEM = wijn (jajem); of - uit de kerk -: HOSANNA = red toch (-na = toch); MANNA - MA-NA = wat is dat toch (voor spul?); SEBAOTH = legers (vgl. het Sanctus!); HALLELOE-JA = prijst God. --- Door TOEVALLIGE omstandigheden kennen wij deze woorden, maar daarom hebben ze nog geen verwantschap met "onze" talen. Evenmin als het Indiaanse woord AKELA.

Ook de grammaticale begrippen zijn in het Hebreeuws soms volkomen anders als in de Indo-Germaanse talen. Het Russisch heeft b.v. een verbuigingssysteem, dat in principe ongeveer hetzelfde is als het Griekse of Latijnse. En perfectieve werkwoords-

vormen in het Russisch kun je ongeveer net zo gebruiken als de Franse passé défini of de Griekse aoristus.

Maar bij Hebreeuws kun je nu eens echt voor verrassingen komen te staan, en ik denk, dat dat bij Fins, Hongaars of Baskisch ook wel het geval zal zijn. Wij kunnen in plaats van "de vrouw van Abraham" ook wel zeggen "Abraham's vrouw". Dan noemen we de vorm "Abrahams" een tweede naamval of genitief, die de bezitter aanduidt. Dit zou het Russisch net zo doen: ABRAHAMA = van Abraham.

Maar het Hebreeuws doet het tot onze grote verbazing net andersom! Losstaand is "vrouw" in het Hebreeuws "IESCHA" (z.g. status absolutus), maar in verbinding met een ander woord wordt het "EESCHET" (z.g. status constructus). Dus krijgen we voor "de vrouw van Abraham": EESCHET-ABRAHAM. Het woord "Abraham" verandert hier dus niet, maar het woord "vrouw" verandert wél!

Als we tegen een man zeggen: "sta op", zeggen we "KOEM", maar tegen een vrouw zeggen we "KOEMI", denk maar aan het woord van Christus: TALITHA KOEMI = meisje sta op. Zoiets kent geen enkele Indo-Germaanse taal.

Voor "mijn paard" zegt het Russisch precies volgens "ons" systeem: MOJÁ LOSJADJ. Niets bijzonders dus. Het Hebreeuws werkt hier echter met achtervoegsels: SOES = paard; SOESI = mijn paard; SOESEKA = jouw paard (als JIJ een man is); SOESEEEK = jouw paard (als JIJ een vrouw is) enz.

Deze achtervoegsels kunnen ook achter werkwoordsvormen "geplakt" worden, b.v. TITI = mijn geven (te vertalen b.v. als: ik zou geven, want een letterlijke vertaling is hier niet mogelijk). De oude Statenbijbel (1637) heeft geprobeerd de oorspronkelijke Hebreeuwse tekst zo letterlijk mogelijk te vertalen (b.v. Mozes ZAG het geluid) en heeft daardoor vooral in het Nederlands taalgebruik van de Protestanten enkele Hebreeuwse zinswendingen doen binnendringen, b.v. boek der boeken - bijbel; de verzenen tegen de prikkels slaan - in opstand komen; zwaar ter tonge zijn - zich moeilijk kunnen uitdrukken; de tale Kanaäns spreken - zalvend en hoogdravend preken.

Nu nog iets over de drie grote taalgroepen in Europa.

1) De oudste Germaanse tekst die we hebben is de Gotische bijbel van Wulfila, evenals de oudste Slavische tekst die wij bezitten het z.g. oud kerk-Slavisch is, dat men heeft gelocaliseerd als oud-Bulgaars. Oud kerk-Slavisch is b.v. GRAD = stad (Leningrad), verwant met ons woord GAARD in boomgaard, Frans GARDER = bewaren. In het moderne Russisch is GRAD geworden tot GOROD.

Het Noord-Germaans heeft als merkwaardigheid: lidwoord "vastgeplakt" aan zelfstandig naamwoord, b.v. Zweeds HUS (spreek uit huus) = huis; Huset = het huis.

2) Zoals je wel zult weten, zijn de Romaanse talen grotendeels voortgekomen uit het Latijn. Het Latijnse verbuigingssysteem is voor 99% verdwenen, en uit de beschikbare Latijnse woorden hebben de Romaanse talen ieder hun keuze gedaan; b.v. tafel - Italiaans: LA TáVOLA; Frans: LA TABLE; maar Spaans: LA MESA (mensa). Soms komen

beschaafde Franse, Spaanse of Italiaanse woorden van minder beschaafde Latijnse soldatentermen; b.v. Frans: LA TêTE = het hoofd, van TESTA = een kruik met twee oren. Huilen: Frans: PLEURER, Spaans: LLORAR van Latijn: PLORARE = ploffen. Het Italiaanse woord voor huilen: PLANGERE komt van het Latijnse: PLANGOR = zich op de borst slaan van ellende. Helaas hebben we maar weinig enigszins betrouwbare bronnen, die ons iets over de ontwikkeling kunnen vertellen. De comediedichters overdrijven als ze "plat" of "volks" praten, en de deftige schrijvers zeggen er niets over. Onze beste bronnen zijn een reisbeschrijving van een simpel nonnetje Etheria, dat naar het Heilige Land gaat en echt niet in staat is om "goed" Latijn te schrijven; kookboeken (die iedere gewone huisvrouw moest kunnen begrijpen) en nog een verhandeling over muilezelgeneeskunde voor boeren.

3) De Slavische groep.

Het woord "Slavisch" komt waarschijnlijk van SLAWá = woorden. Russische reizigers, die naar het westen gingen, vonden dat de Polen en de Tsjechen SLAWá (woorden) spraken, omdat Pools en Tsjechisch voor hen nog wel enigszins begrijpelijk waren. Maar kwamen ze op Germaans taalgebied, dan hoorden ze alleen maar een onbegrijpelijk gebrabbel. Vandaar dat ze de Duitsers NJEMTSIE = doofstommen noemden. - De oude Grieken deden trouwens hetzelfde: niet-Grieken waren BARBAROI ("barbaren"), want zij spraken maar zo'n beetje BA BA; je kon er geen woord van begrijpen.

Tot slot nog één opmerking:

Je kunt talen ook onderling gaan vergelijken door speciaal te letten op de BETEKENIS van de woorden (z.g. semantiek), en dan kom je vaak tot heel aardige ontdekkingen, die psychologisch gezien ook heel interessant kunnen zijn, en tot een beter begrip voor de mentaliteit van een bepaald volk kunnen leiden, b.v.

Het woord "hand" kan heel merkwaardig worden gebruikt in allerlei talen. Nederlands: uit de eerste HAND iets horen, tweedeHANDs artikelen. En: tevoren is in het Engels: beforeHAND, in het Spaans: DE ANTE MANO. Nederlands: de haan kraait; Frans: le coq CHANTE (zingt!); - HAAN is verwant met Latijn CANERE = zingen. Vergelijk de middeleeuwse fabel-haan CANTECLEER: de heldere ZANGER. In het Russisch is "haan": PJÉTOECH en "zingen": PJETJ. Dezelfde gedachtengang dus.

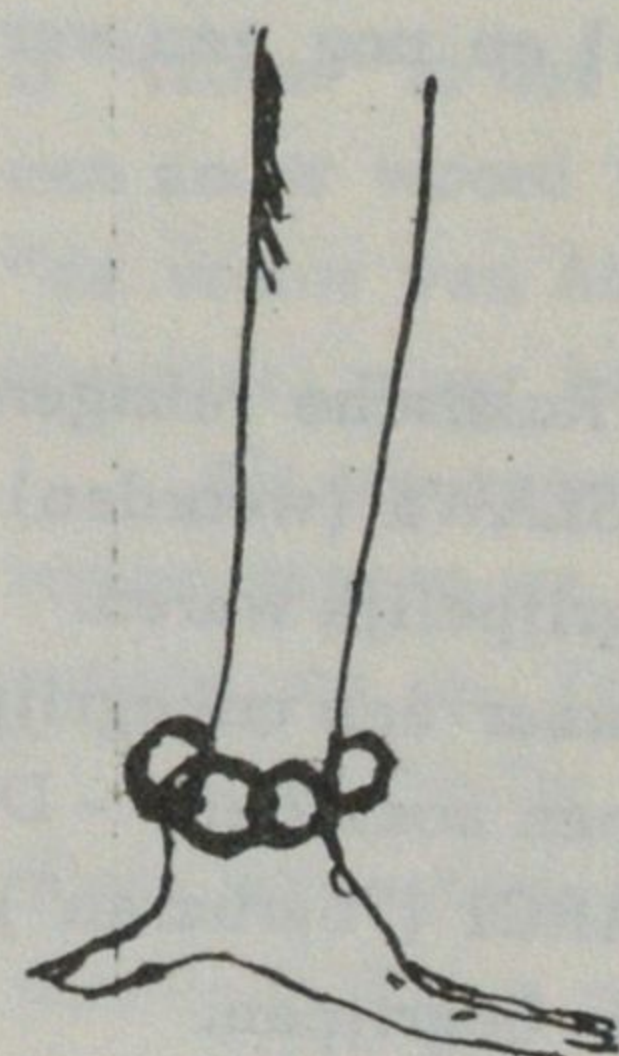
Psychologisch interessant is b.v. dat in het Russisch "afscheid nemen" en "elkaar vergiffenis schenken" hetzelfde woord is, evenals in het Hebreeuws "kennen" en "liefhebben" hetzelfde woord kan zijn.

Hierbij wil ik het laten, anders wordt het te uitvoerig. Ik dank de redactie voor de vele plaatsruimte, die zij mij ter beschikking heeft gesteld.

T. Moulijn.

Weer eens wat anders!

Omdat er een grote sieradenrevolutie op komst is, willen we jullie iets vertellen over de sieradenmode.

De tegenwoordige sieraden, en dan hebben we het over ringen, oorbellen, kettingen en armbanden, worden over het algemeen van smeedijzer gemaakt. Ook geëmailleerde bijous komen veel voor. De oorbellen zijn heel anders van vorm dan vorig jaar. Het waren toen meer hangers, nu zijn het oorknopje in allerlei vormen, maar vooral klein.

De armbanden zijn van allerlei materiaal gemaakt: zilver - slavenarmband; smeedijzer - grote schakels; koper - kleine schakels, en geëmailleerd. Er worden ook veel stukjes geknoopt touw en houten kralen in verwerkt.

De kettingen, die van de jaren dertig, bestaan uit schakeltjes, ook met houten kralen gecombineerd.

Ze worden met 3 à 4 tegelijk gedragen.

Ook de hangers zijn weer in trek.

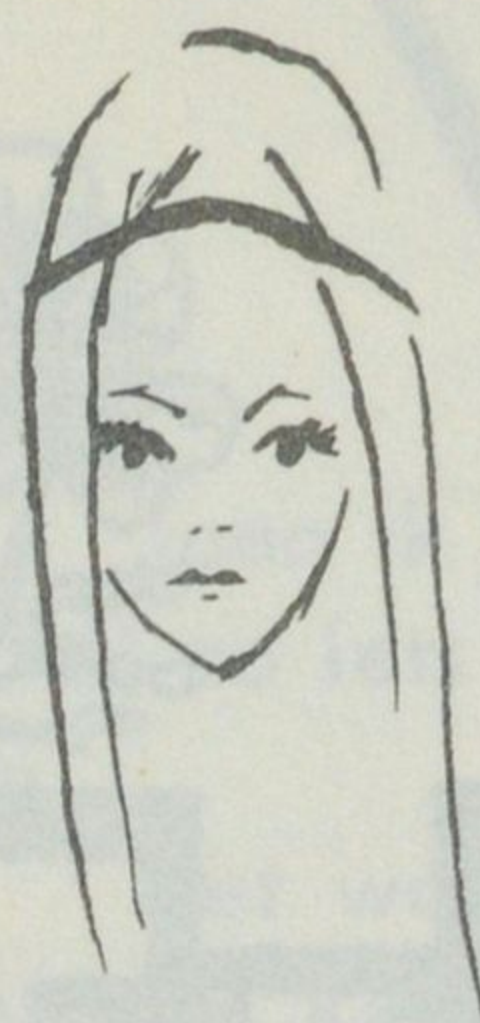
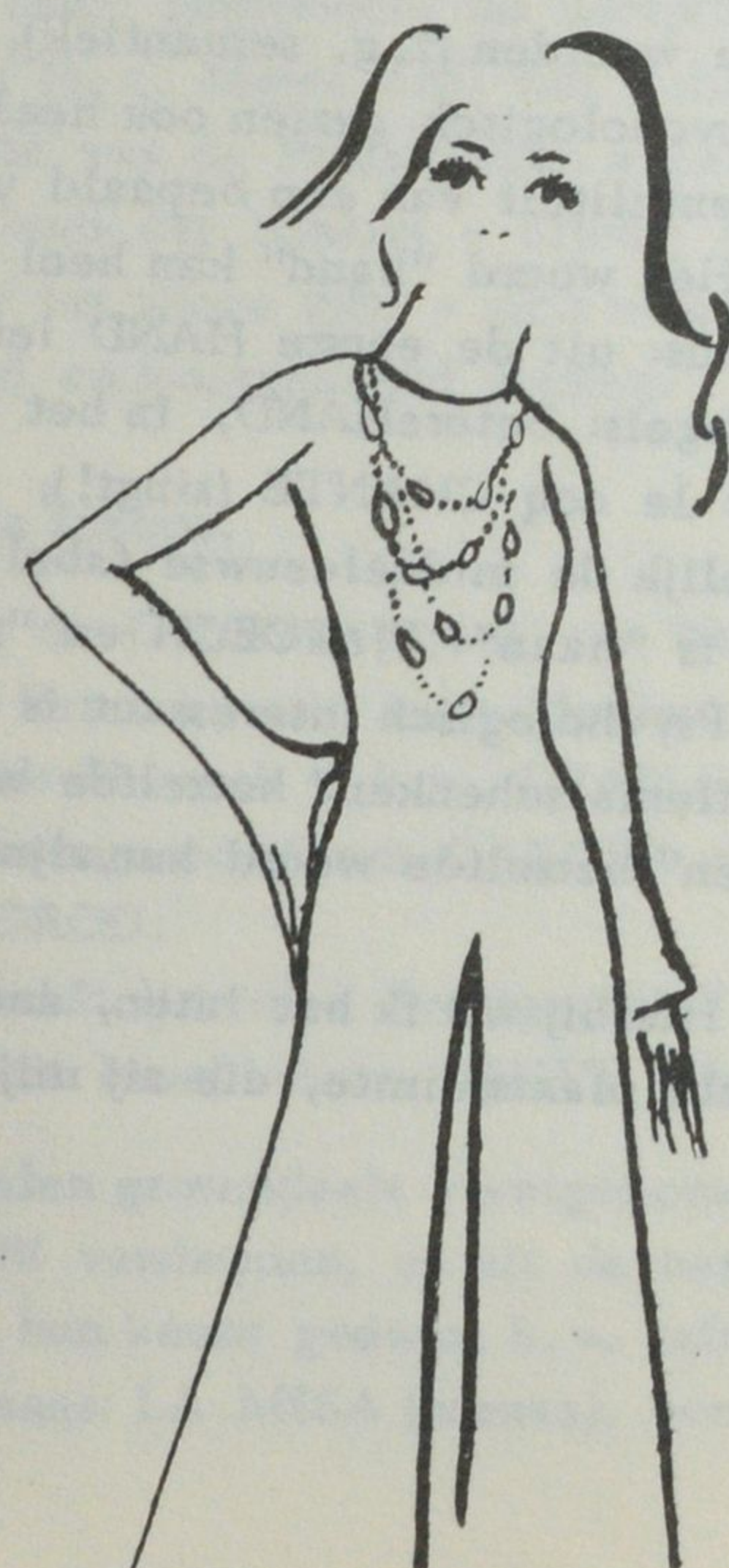
De ketting is meestal heel eenvoudig, maar de hanger is van smeedijzer, of geëmailleerd, of evenals de ringen bezet met allerlei stenen en kralen.

Je kunt ook veel stelletjes kopen, zoals: oorbellen, hanger en ring.

Ook uit de jaren dertig afkomstig zijn de hoofdbanden.

Je ziet ze ook veel in het oosten.

Daar hangen ze er ook wel leuke

hangers aan op het voorhoofd. Onze hoofdbanden zijn heel eenvoudig, meestal van zwart of bruin fluweel gemaakt.

Hierbij komen nog de kousenbanden en halsbanden. De kousenbanden worden ook meestal van fluweel gemaakt, of ook wel van zijde.

Er zit dan ook een strik of rozet op.

Een halsband kun je hier ook leuk mee combineren, als hij ook van bruin of zwart fluweel is.

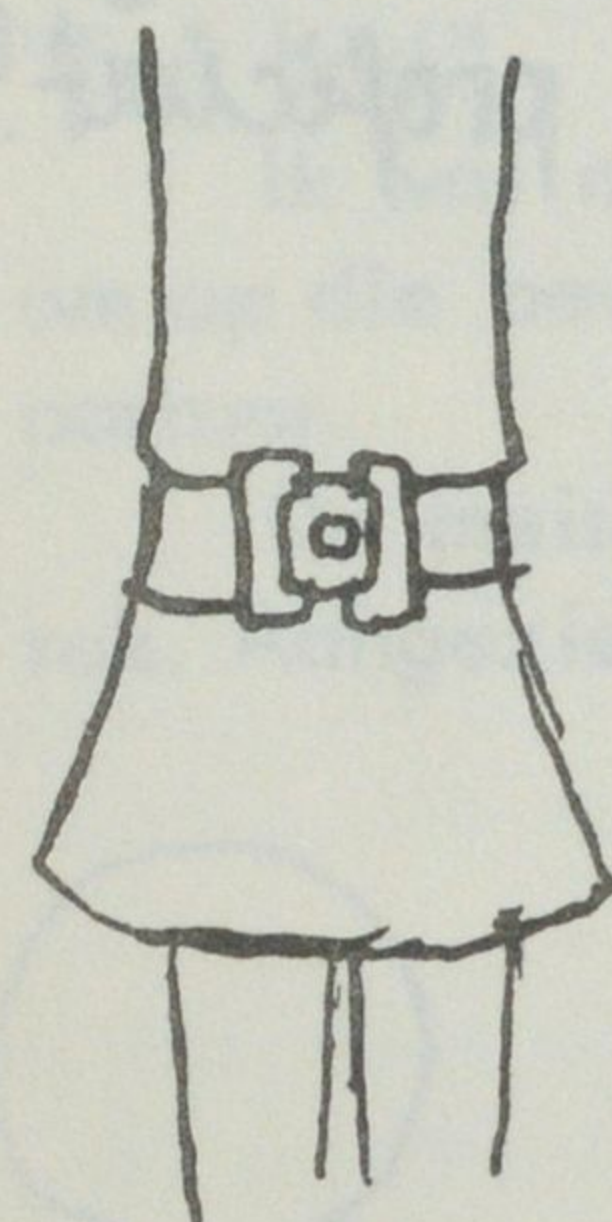
Je ziet ze tegenwoordig wel dragen met een bedel van voren, of een roosje.

Je kunt ze ook zelf maken, door van voren een heel stel kralen, kraaltjes, bedeltjes en steentjes vast te naaien.

Bij zo'n stelletje van drie - hals-, kousen- en hoofdband - kun je dan ook nog een ceintuur dragen. Ceinturen zijn breed of smal. Je draagt ze op de heup, in de taille of in de verhoogde taille.

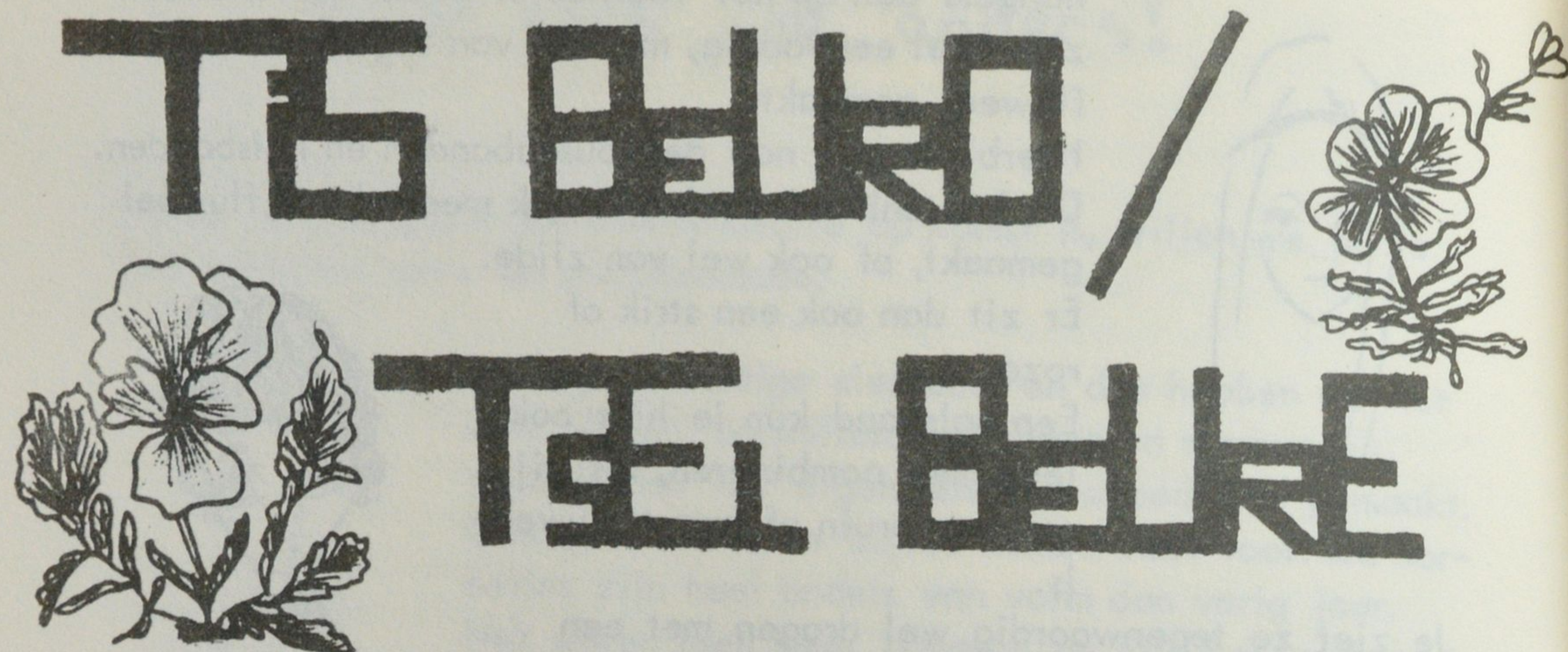
Zonder gesp is een ceintuur gewoon niet denkbaar. Er zijn vierkante, ronde, ovale en langwerpige gespen, NU meestal van smeedijzer gemaakt.

Een eenvoudig jurkje kun je met zo'n gesp flatteren.

Zo, we hopen dat je aan de hand van tekst en illustraties genoeg op de hoogte bent gebracht van de sieradenmode van NU.

Carla
Leonie
Willy

10 januari was het groot feest, want op die dag heeft mej. Pierrot zich verloofd. Van harte proficiat!

Ook feliciteren we enkele jarigen, nl.

op 5 febr. dhr. Rijnen

15 febr. dhr. de Haas

21 febr. dhr. van der Knaap

22 febr. dhr. Veken

23 febr. mevr. Beeker - Terpstra

o maart de rector,

en op 3 maart verjaart mej. Kenter, die wel even extra aandacht moet hebben vanwege het vele werk, dat zij voor Eigen koker doet. Proficiat, juf!

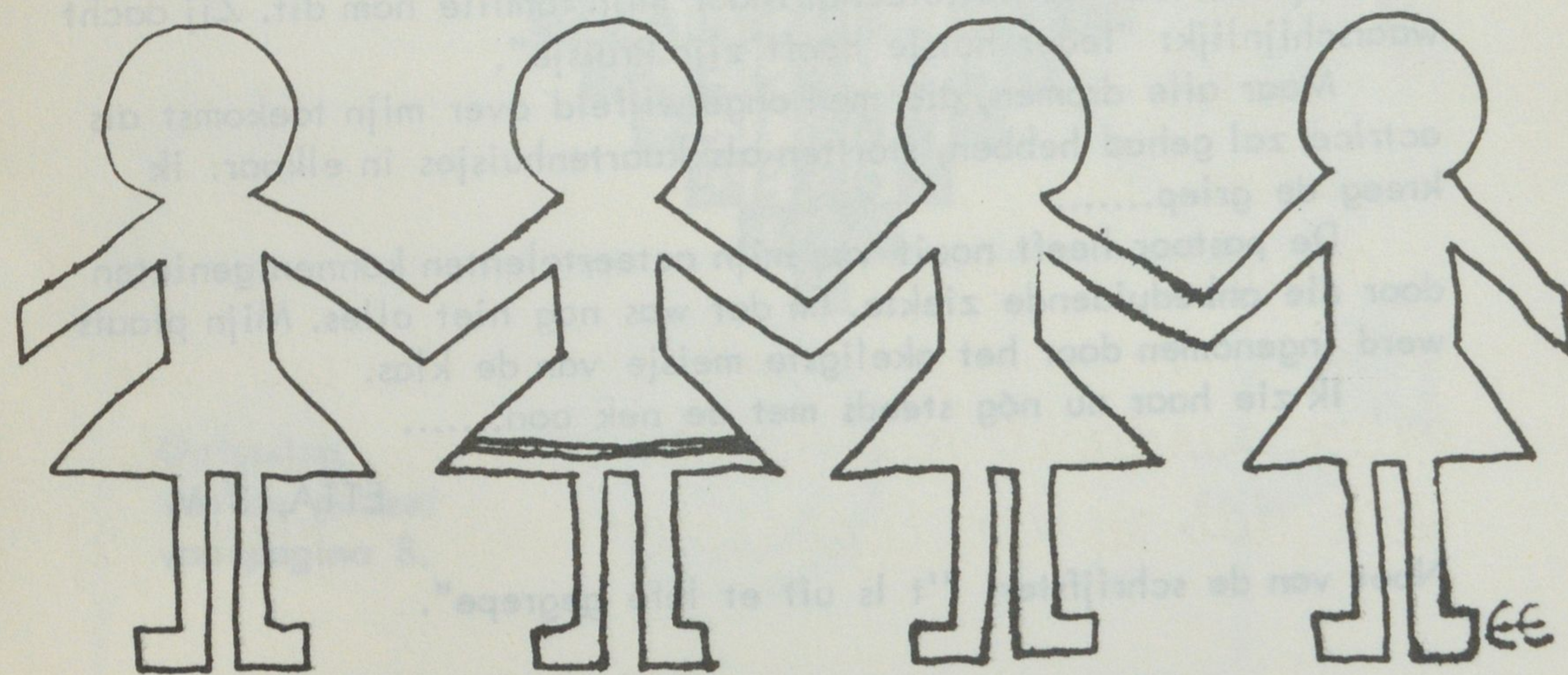
Jeugdherinnering

Toen ik nog zo klein was, dat ik tot de kleuters gerekend werd, is mij zo iets schokkends overkomen, dat ik het nog niet vergeten ben.

Het was weer bijna 15 februari, pastoors verjaardag. Die dag werd de kleuterschool altijd vereerd met een bezoek van 's dorps op één na hoogste burger. Door de kleuters werden dan speciale liedjes gezongen, toneelspelletjes gespeeld en reidansjes uitgevoerd. Of die liedjes nu zo mooi geklonken hebben, weet ik niet. In ieder geval zal ik weinig tot de schoonheid van het geheel hebben bijgedragen, daar ik een afschuwelijke bromstem had. Vroeg men wij wel eens wat voor stem ik had, dan kwam steevast mijn treurige antwoord: "Een bas!"

Ik was met enkele andere kleuters uitverkoren door de zuster om op die bewuste 15^e februari mijn danstalenten te uiten voor de pastoor.

De meisjes moesten allemaal een wit bloesje aan en een blauwe rok. Aangezien er zich in mijn garderobe geen blauwe rok bevond,

kreeg ik een nieuwe. Mijn grote zus zou hem voor me naaien. Het werd niet zomaar een rok, o nee, er kwam nog een rood-wit-blauw biesje op, even boven de zoom. Vooral op dat biesje was ik erg trots, want niemand had dat. Helaas werd mijn enthousiasme gauw getemperd door mijn vrouwelijke klasgenootjes. Zij vertelden mij namelijk, dat het niet toegestaan was, een rok met een biesje te dragen, het moest een helemaal effen blauwe rok zijn. Maar de zuster stelde mij gerust. Zij vond het wel goed, dat ik een rok met een biesje droeg.

Het toneelstukje van dat jaar ging over een boerenechtpaar, dat de pastoor kwam feliciteren. Hierbij was mij de rol van Annie-van-Pastoor toebedacht.

Het stukje was ongeveer als volgt: Boer en boerin komen op. Boer neemt zusters groengesteelde binnenroepbel in zijn stevige knuist, en zwaait er een tijdje mee heen en weer. Vindt hij, dat hij genoeg lawaai gemaakt heeft, dan zet hij hem weer terug. Op het luiden van de bel kom ik, Annie-van-Pastoor zijnde, snel aangelopen vanuit het midden der klas en ontsluit de onzichtbare deur. Dan dien ik de beide parochianen aan bij de pastoor. Hierna gebeurt er natuurlijk nog iets, maar wat dat was ben ik vergeten, helaas.

Wat ik mij nog wel goed herinner, is dat ik thuis steeds de feestliederen repeteerde, staande op een stoof, midden in de kamer. Dit moet een marteling voor mijn huisgenoten zijn geweest, want zoals gezegd was mijn bas niet zo welluidend. Maar mijn familie nam dit. Zij dacht waarschijnlijk: "Ieder huisje heeft zijn kruisje".

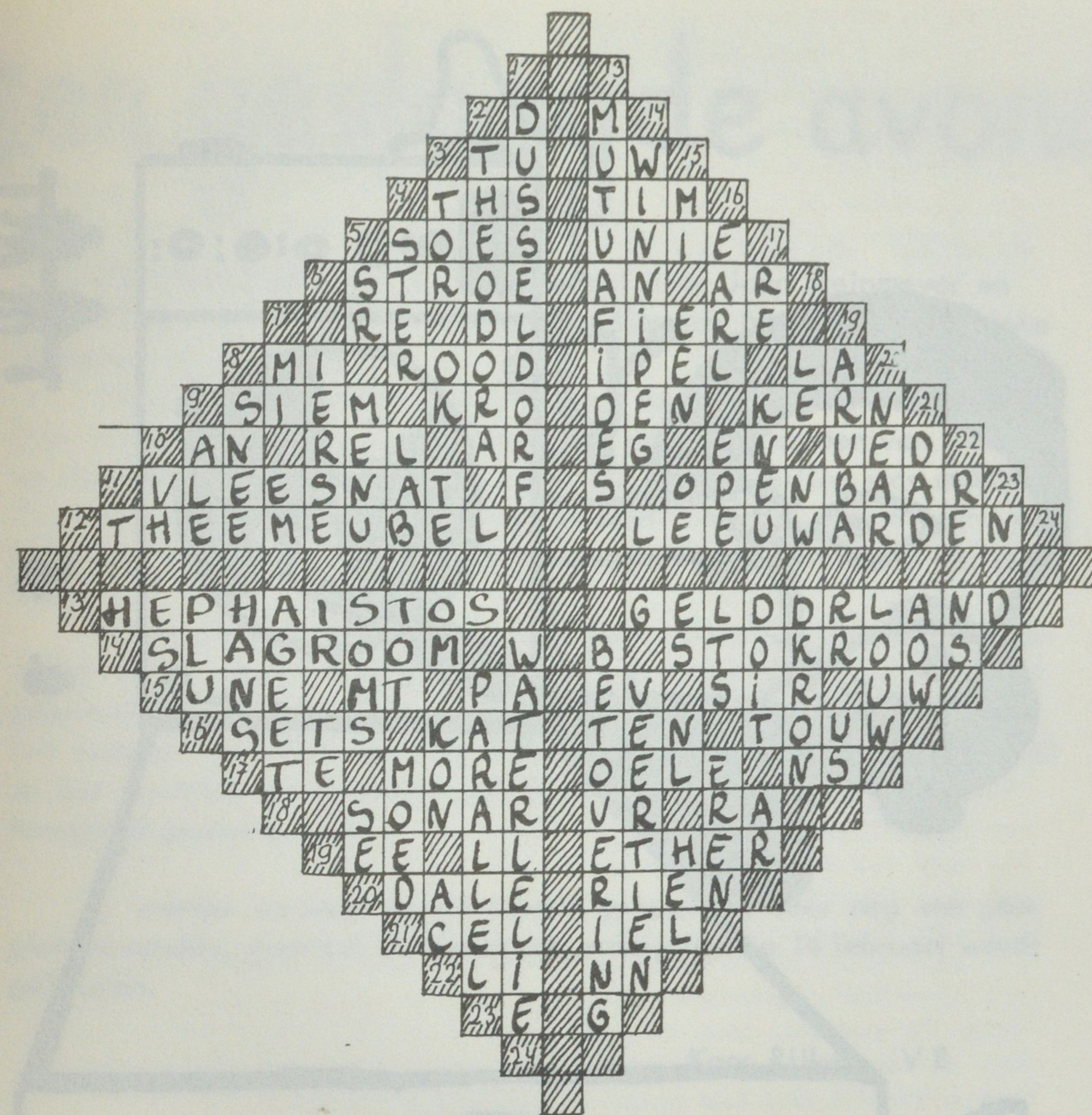
Maar alle dromen, die men ongetwijfeld over mijn toekomst als actrice zal gehad hebben, stortten als kaartenhuisjes in elkaar: ik kreeg de griep.....

De pastoor heeft nooit van mijn acteertalenten kunnen genieten door die onbeduidende ziekte. En dat was nog niet alles. Mijn plaats werd ingenomen door het akeligste meisje van de klas.

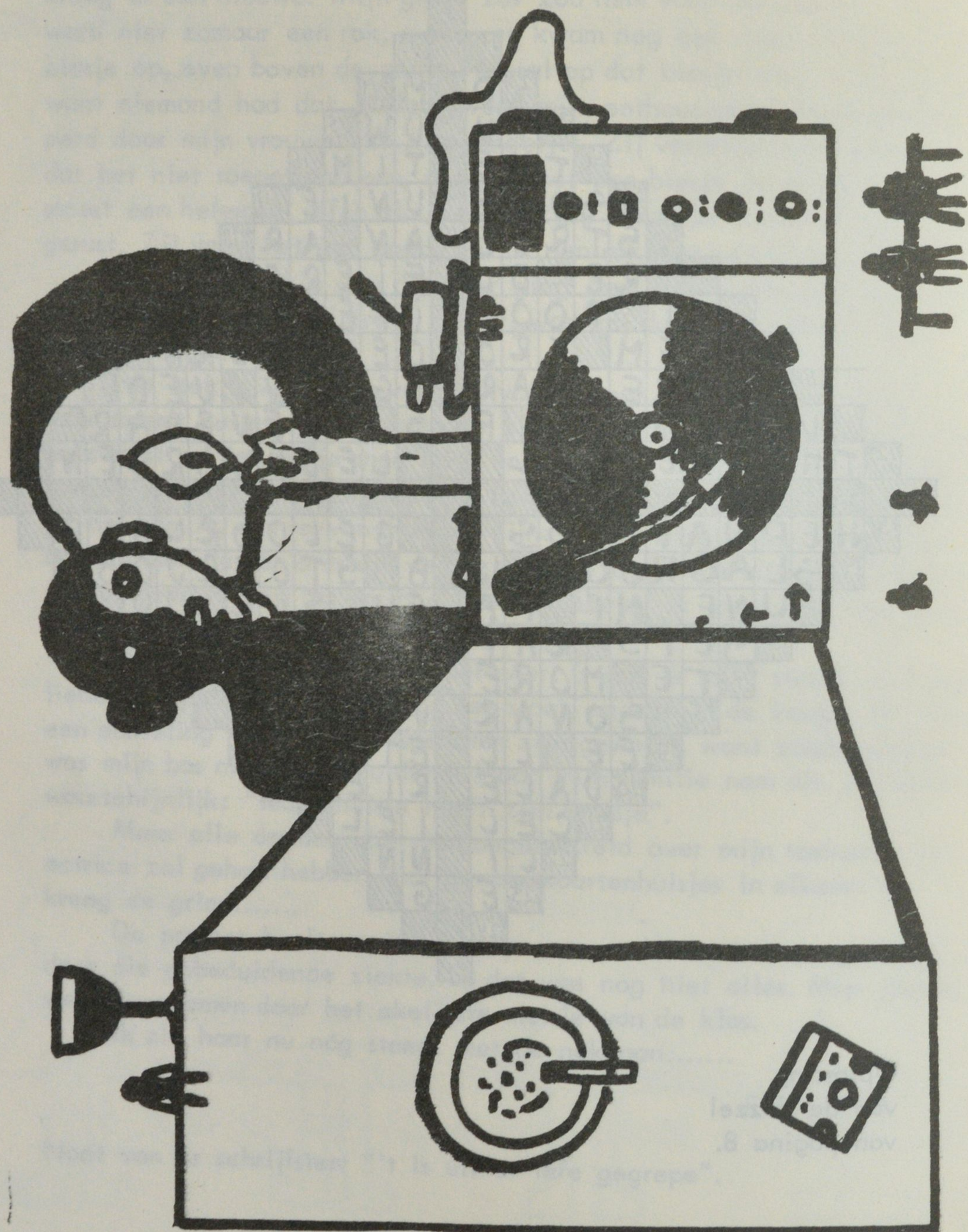
Ik zie haar nu nóg steeds met de nek aan.....

ETTA, 3 M

Noot van de schrijfster: "'t Is uit et lefe gegrepe".

Oplossing
van de puzzel
van pagina 8.

Een geslaagde avond

Op woensdagavond 15 januari werd door Joep Steinmeyer en Hans Hoogervorst in samenwerking met Camera Musica een klassieke platenavond gehouden.

Deze avond bereikte volkomen het doel waarop ze was gericht (zie vorige aflevering Eigen Koker); de positieve kanten van klassieke muziek kwamen goed naar voren. De belangstelling was redelijk. Tot het succes van de avond droeg ook het feit bij, dat er wijn verkrijgbaar was, een uitstekend idee voor andere voorkomende gelegenheden.

In het programma was een duidelijke climax aangebracht, zodat vooral na de pauze tenslotte iedereen zijn mond hield. Tot de meest gewaardeerde nummers behoorden de Danse Macabre (Saint-Saëns), het concert voor fluit en harp (Mozart), het vioolconcert (Beethoven) en het sluitstuk van de avond, de Bolero (Ravel), die op verzoek tweemaal gedraaid werd.

Er werden op deze avond ideeën gelanceerd voor nog een paar platenavonden, waarvan de eerste waarschijnlijk op 14 februari wordt gehouden.

Koos Rijkes, V B

beroep onder de loep

hoger economisch en administratief onderwijs

HOGERE ECONOMISCHE SCHOOL
(niet te verwarren met
ECONOMISCHE HOGESCHOOL!)

Sinds twee jaar bestaat er een nieuw soort school in ons land, die behoort tot het Hoger Economisch en Administratief Onderwijs (HEAO).

Deze school leidt op voor een groot aantal verantwoordelijke functies in de economische en administratieve sectoren van het bedrijfsleven en van de overheid. Momenteel zijn er vijf van deze HEAO-scholen, volgend jaar zeven. De dichtstbijzijnde staat in Amsterdam op het Raamplein.

Dit type school behoort tot het Hoger Beroepsonderwijs, evenals de H.T.S., de Sociale Academie, de Academie voor Lichamelijke Opvoeding enz. De school geeft een op de praktijk ingestelde opleiding op management niveau, en de studenten krijgen zowel algemeen als beroepsgericht onderwijs op wetenschappelijke basis met een strakke studieprogrammering en intensieve studiebegeleiding.

Voor toelating is een eindexamen vereist. In principe geeft elke afdeling van onze school deze mogelijkheid tot toegang. Dit jaar werden er van de 500 aanmeldingen 247 geplaatst. Maar als je deze keus maakt uit een POSITIEVE GERICHTHEID en haar GOED MOTIVEERT, terwijl je tevens blijf ervan geeft te willen aanpakken, dan acht ik je kans op toelating groter dan 1 op 2.

Vooraf mensen van H.B.S. -A, die een goede carrière bij ons op school achter de rug hebben en bovengenoemde houding manifesteren, maken prima kansen.

Deze school is anders ingesteld dan de economiestudie aan een universiteit of hogeschool. De laatste is meer wetenschappelijk gericht, duurt ook 5 - 7 jaar; de eerste daarentegen is meer praktisch gericht en duurt 3 jaar! Een selectiecommissie beslist over je toelating.

Een voordeel is ook, dat de school alleen lessen kent op maandag en dinsdag, en op donderdag en vrijdag, steeds tussen 9 en 4 uur, 26 uur per week. Men kan dus thuis

blijven wonen, wat in vele gevallen in de eerste jaren te verkiezen is boven het wonen op kamers in Amsterdam.

Er is een grote studievrijheid. Elk jaar kent vijf studieperioden van twee maanden: 6 weken college, 1 week tentamens, 1 week uitblazen. Natuurlijk de gewone vakanties, dus geen zorg. Na deze vijf "examenprestaties" volgt de beoordeling voor de overgang. Er gaat in het eerste jaar 20% weg, doublures zijn er weinig.

Het eerste studiejaar is een basisjaar met als hoofdvakken drie soorten economie, recht, sociologie, bedrijfsadministratie, Nederlands, twee moderne talen, statistiek en wiskunde. Dit laatste niet uitpoetsen, maar als je ambitie hebt, is het best te verbeteren.

Het tweede jaar kent drie studierichtingen aan de school en eindigt met een stage van 2-3 maanden in het bedrijfsleven:

1. de bedrijfseconomische studierichting, dus voor intern bedrijfswerk later; bedrijfspsychologie, operations research;
2. de commerciële studierichting; deze is geconcentreerd op de gecompliceerde marketing problematiek, extern werk;
3. de economisch-juridische studierichting; die geeft een voorbereiding voor functies in de meer bestuurlijke sfeer.

De studie wordt afgesloten met een derde jaar, waarna het eindexamen en het rijksdiploma.

Uitstel van dienst krijg je, als je start in het kalenderjaar, waarin je negentien wordt.

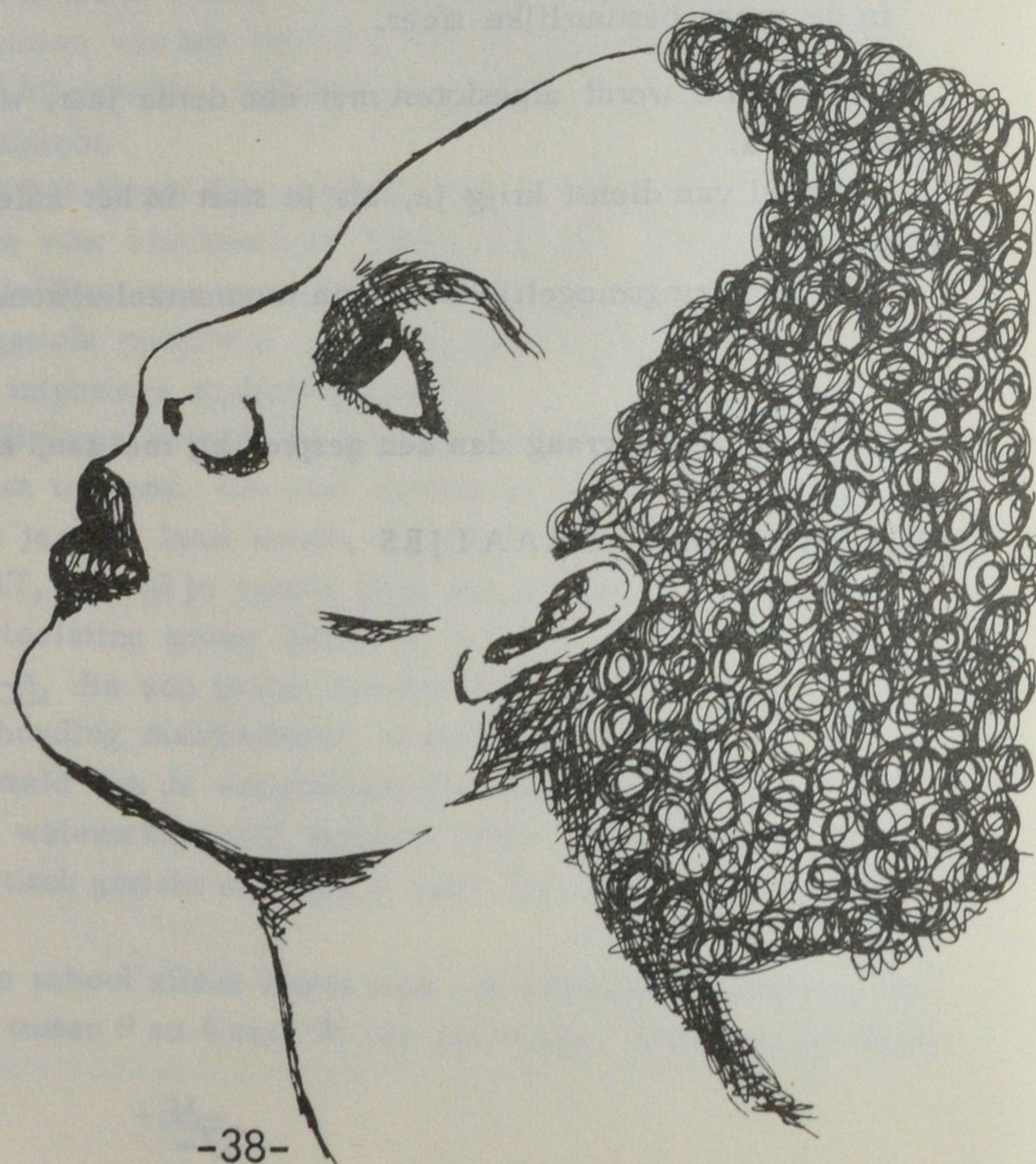
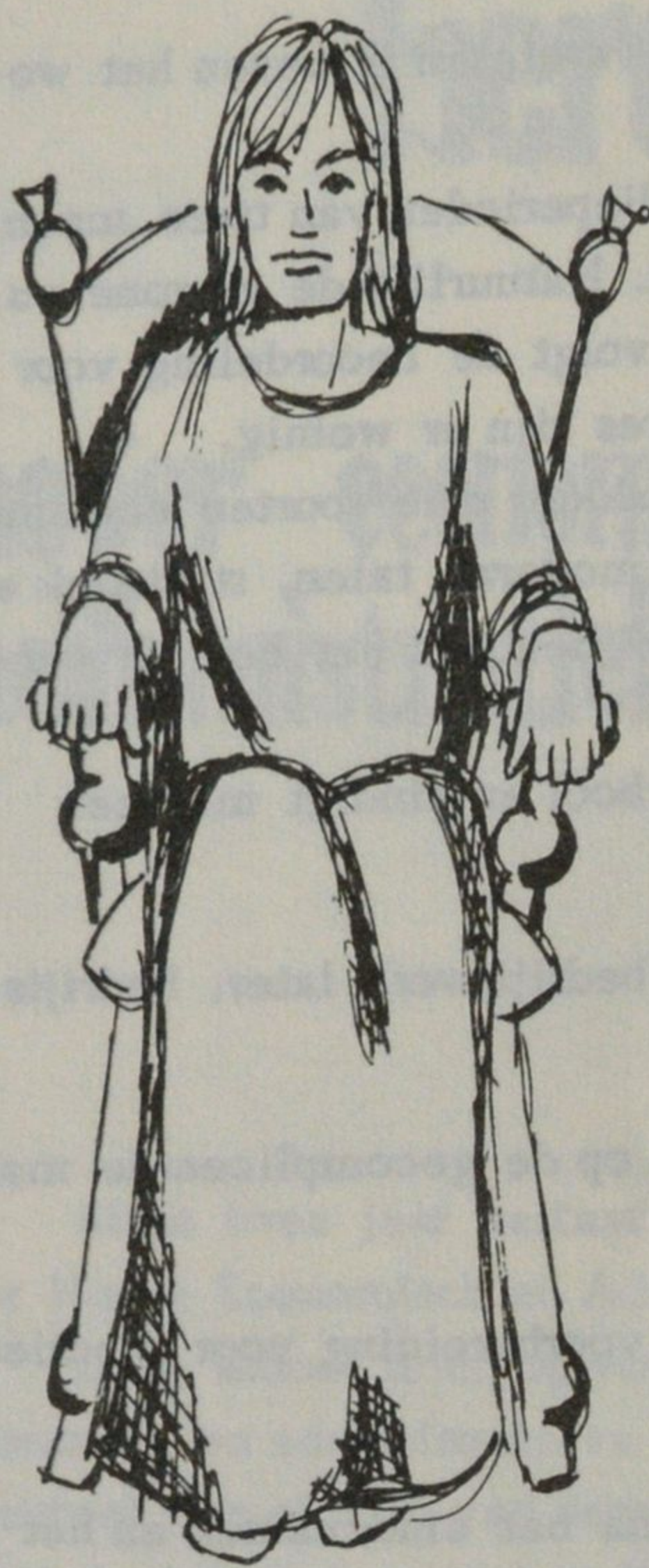
De plaatsingsmogelijkheden zijn momenteel uitzonderlijk groot.

+

Heb je idee, vraag dan een gesprek bij me aan, en nog iets:

BEWAAR DEZE PRAATJES .

S. Renzema

Gebied van een neger

Als ik in Uw glorie kom, Heer Jesus, geeft 't niet,
of U me een kruk geeft of een gouden stoel,
of U me een broek geeft of een lang gewaad,
Heer God, als U mijn ziel maar redden wilt.
Maar Heer Jesus, voor 't geval -
Ja, voor 't geval dat ze ook daar....
Heer God Almachtig - om secuur te zijn,
geef me dan zacht sluik haar
en 'n mager wit gezicht.

Ik ben best tevreden met mijn zwarte snuit,
heel best tevreden met mijn krullenkop.
Maar als ik naar de hemel ga, Heer Jesus,
om heel secuur te zijn,
geef me dan zacht sluik haar
en 'n mager wit gezicht.

Twee keer de hel is wel een beetje veel,
dat zou je zelfs geen hond aan kunnen doen -
dus als ik Uw glorie kom, Heer Jesus,
enkel om secuur te zijn,
geef me dan zacht sluik haar
en 'n mager wit gezicht.

Jack Gilbert

Ik zou graag willen dat dit gedicht, alhoewel het niet door
mij is gemaakt, in Eigen Koker werd gezet.

Ik vind het een van de mooiste gedichten, die ik tot nu
toe heb gelezen.

Marian Groot

Vraaggesprek met een V.I.P. ~ conrector Buurman ~

VR Op welke datum en in welk jaar werd u vijf jaar?

ANTW Op 18 november 1931.

VR In welke vakken mag u les geven?

ANTW In Grieks, Latijn en Oude Geschiedenis.

VR U krijgt nu vijf woorden te horen, en op ieder woord moet u reageren:

- a.- J.W.B. ZAAL - een voortvarend iemand;
- b.- EIGEN KOKER - het laatste jaar bijzonder goed;
- c.- SPIJBELAARS - slampampers;
- d.- SNOEPEN IN DE KLAS - ongemanierd;
- e.- MINIMODE - in sommige gevallen wel leuk; het hangt van de persoon af.

VR Vist u graag?

ANTW Helemaal niet; ik vind het enorm saai. Ik tennis wel, met mijnheer Teunissen. Voetbal mag ik graag zien, vooral als het op de televisie is, want dan kan ik lekker op mijn stoel voor de kachel blijven zitten.

VR Welk vak vond u vroeger het prettigst op school?

ANTW. Nu denk je natuurlijk, dat ik Latijn of Grieks zeg, maar Duits vond ik toch het prettigst.

VR Wat vindt u van de ruimtevluchten van de laatste tijd?

ANTW. Bijzonder knap, maar ik vraag me af, of die grote kapitalen niet beter aan ontwikkelingshulp konden worden besteed.

VR Welk land gaat volgens u het eerst naar de maan?

ANTW Ik denk - in beide gevallen - Rusland.

VR Hoe vond u dit interview?

ANTW HEEL LEUK, AARDIG. IK VIND HET BIJZONDER BELANG-

RIJK, DAT LEERLINGEN VAN DE EERSTE KLAS ARTIKELEN IN EIGEN KOKER SCHRIJVEN, WANT: AL DOENDE LEERT MEN.

JoJo.

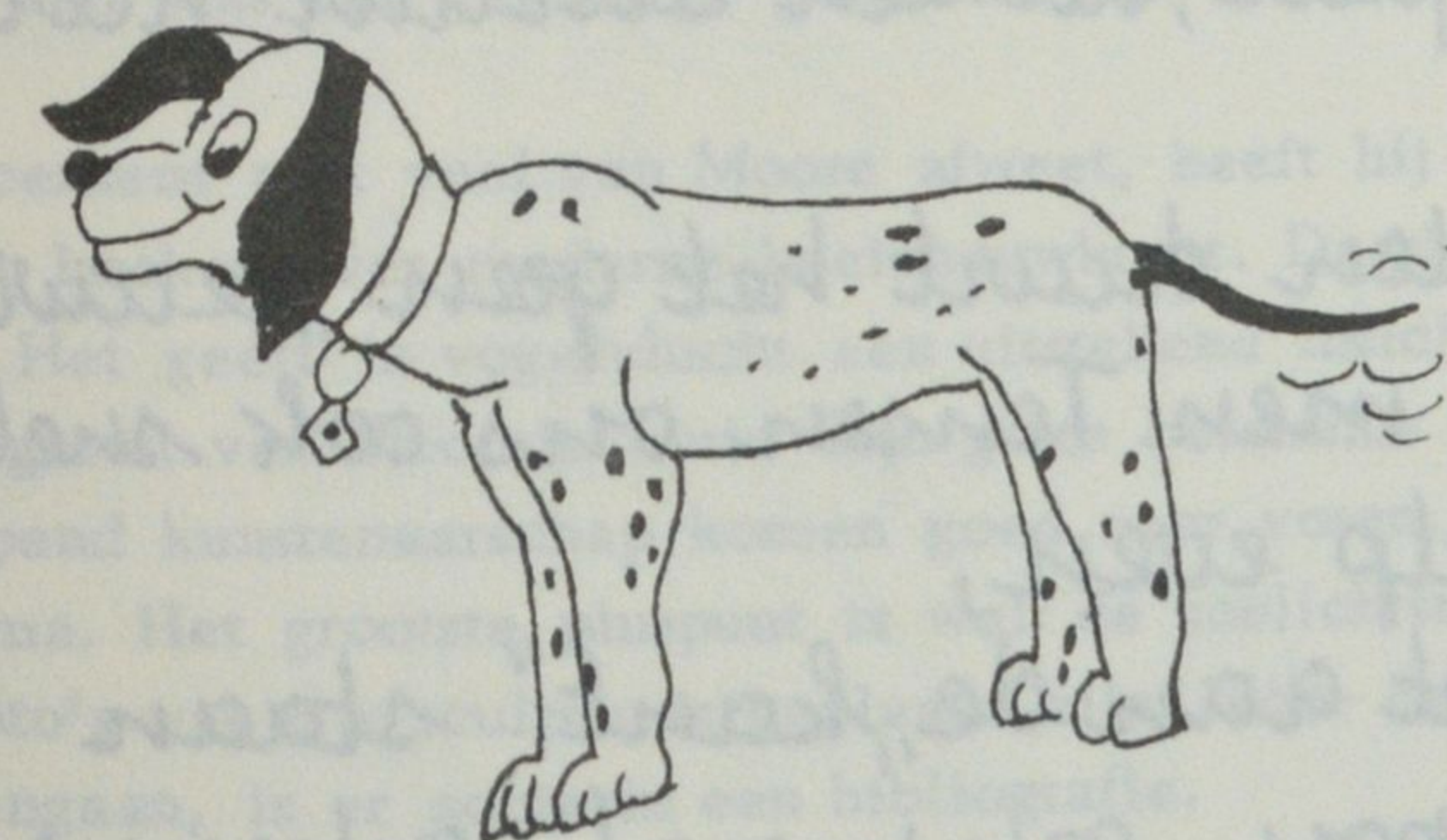
Borduren met vilt.

Materiaal: een lapje katoen of linnen, daarbij wat lapjes vilt, een naald en borduren.

Je knipt het lapje katoen gelijk en ga er met borduurgaren een zoompje innaaien met een leuke steek. Als je hiermee klaar bent, knip je van de lapjes vilt een figuurtje, b.v. een hond. Elk deel van zijn lijf heeft een andere kleur b.v. zwarte en witte poten, een rood neusje en blauwe ogen. Deze stukjes vilt leg je dan op het katoenen lapje. Je naait ze er dan met borduurgaren op langs de kanten.

VEEL SUCCES,

THERA.

Sport

Het Kersttoernooi plus feest is weer,
28 december was er weer het volley-bal:
Al was het weer wat mal,
men trotseerde toch sneeuw en kou
om eens te kijken wat het worden zou.
Over onze docenten niet te klagen;
ze werden net in de eindspurt door C.I.A. verslagen.
Onze meisjes en jongens deden het zo en zus,
en als winnaars kregen Fons Vitae en
Ignatius dus uit de bus!

We hadden nog heel wat drank en zo na een
lange dag,
Maar het waren het weer en supporters
waar dik aan lag,
maar ach....

OPRLIMEN is een onuitstaanbaar woord,
dat een Werenfried dan ook niet graag hoort!
Weet ik wel, het is een „primitieve“ bezigheid,
Maar is het juist, dat een bestuur hier onder
lijdt?

Met z'n allen duurt het geen „eeuwigheid“
en dan is men. Tensen ons ook sneller kwijt;
Gossie... help even,
en blijf niet aan de „kant“ staan zeuren,
het moet nou eenmaal gebeuren!
Dank u!

Callo

Wat is A.O.?

De redactie van A O omschrijft het als volgt:

"A O is een actuele encyclopedie in zakformaat. Wekelijks een royaal geïllustreerd boekje van 16 pagina's, compact en exact: Actuele Onderwerpen; praktische kennis, plezierig verteld, niet altijd "gemakkelijk", wél altijd verantwoord. - Elke week wordt een actueel onderwerp behandeld. Achtergronden en Ondergronden worden belicht. De onderwerpen liggen op alle terreinen, waarover de stormwind van de verandering raast: techniek, beeldende kunst en cultuur, literatuur, chemie, medicijnen, archeologie, politiek, historie, biologie, economie, enz. Lectuur voor vandaag, documentatie voor morgen."

Er verschijnen ruim vijftig nummers per jaar, tegen een abonnementsprijs van f 20,00. Geïnteresseerden kunnen inlichtingen krijgen bij ondergetekende. Bij voldoende belangstelling zal worden geprobeerd om gezamenlijke abonnementen tegen gereduceerde prijs te verkrijgen. Ook de bibliotheek beschikt regelmatig over A O - boekjes.

Ter kennismaking volgt hieronder een recensie van AO-uitgave nr. 1230.

HENRY MOORE

Men zou 1968 een Henry Moore-jaar kunnen noemen. In dat jaar verwierf deze belangrijkste beeldhouwer van onze tijd o.a. de Erasmusprijs (bestemd voor de grootste Europeanen) en een eredoctoraat, terwijl vijf grote tentoonstellingen van zijn werk werden georganiseerd, waaronder een reizende, die thans voor de tweede maal in Nederland is (Museum Booymans-Van Beuningen - Rotterdam).

De sleutel tot zijn werk ligt in het feit, dat Moore niet - zoals zijn grote voorganger Rodin - uitgaat van de vorm, maar van het materiaal. Op die manier voert hij al sinds de twintiger jaren een éénmansrevolutie, die pas sinds 1946 resultaten begon op te leveren. Het was een gelukkige gedachte van AO, om aan hem een nummer te wijden.

Omdat uw recensent niet veel van Moore afweet, heeft hij ter beoordeling de AO vergeleken met boeken over moderne beeldhouwkunst. Daarbij kwam AO bijzonder goed voor de dag. Het geeft in vogelvlucht een uitstekend inzicht in denkwereld, bedoelingen en achtergrond van Moore's werk. Zijn grote betekenis voor de beeldhouwkunst en zijn scheppend kunstenaarschap komen goed naar voren. De foto's ondersteunen het werkje prima. Het grootste pluspunt is wel: de toelichtingen van Moore zelf, die bij sommige foto's van zijn sculptures geplaatst zijn. Voor de lezer, die dieper op het onderwerp wil ingaan, is er achterin een bibliografie.

Koos Rijkes, V B

Dat een hond ook van gezelligheid houdt, is in 2 M onder de aard-
rijkskundeles gebleken.

Tijdens het dicteren werd opeens een klap gehoord en.....daar
stond een hond binnen.

Omdat meneer Braune er niet van houdt meteen het hele brandweer-
korps bijeen te roepen, handelde hij dit heel rustig af; hij keek de
hond streng aan en wees hem toen heel vriendelijk het raam.

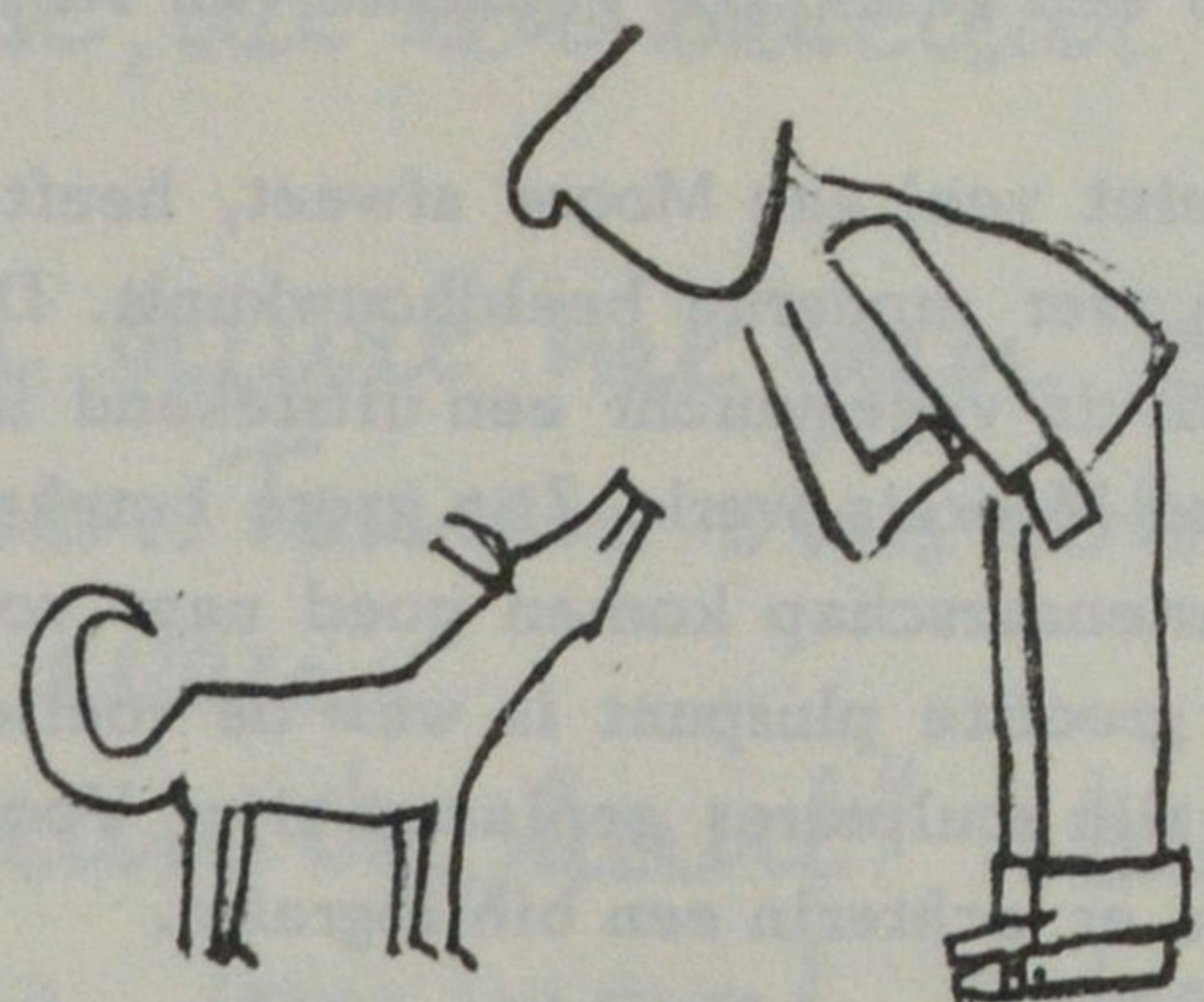
De hond vertrok vrijwillig.

Even later klonk er gebrul in de klas naast ons; de hond was ook daar
naar binnen gesprongen. Waarschijnlijk zag hij de vriendelijke ogen
van Juffrouw Boezaardt, want hij maakte daar geen aanstalten om te
vertrekken.

Hij moest met dwang verwijderd worden.

Van verdriet zwom hij door de sloot naar de andere kant van de
spoorbaan. Maar toen hij zag, dat er ook in 1 F nog een raam open
stond, zwom hij terug, schudde zich uit en sprong blij naar binnen.....

2 M.

Zwart

Het zweet druipt van je voorhoofd
je merkt het niet
of wel, ja

je hand wist het weg

Baby don't you worry.....

je hele lichaam beweegt
je fonkelende ogen kijken naar mij
maar ze zien niet

I've got the love in the....

Zie je me?

Nee.

Dat is soul

jouw ziel, die zo groot is
omdat je zwart bent

je hele lichaam is soul
is hart

Een hart dat zweet,
grote druppels.....

ADA

~#~

De Spaansche Brabander

Onafhankelijk van elkaar blijken twee oog- en oorgetuigen hun indrukken van de tocht naar de Amsterdamse Stadsschouwburg te hebben geboekstaafd.

Voor de curiositeit besloten we beide verslagen te plaatsen; de vele Bredero-gangers (er ging op 30 januari nog een groep) en de vele thuisblijvers kunnen vergelijken.

DE SPAANSE BRABANDER - I

Op 7 januari was de opvoering van de Spaanse Brabander in de Stadsschouwburg te Amsterdam, en wij waren in de gelegenheid gesteld, deze opvoering bij te wonen. Na het vierde lesuur vertrokken we per bus naar de plaats van bestemming.

Dat er veel mensen meegingen, bleek uit het feit, dat de heer Veken een stoel uit school moest halen, om toch nog te kunnen zitten. Omdat het prachtig weer was, was de reis prettig. Ruim op tijd kwamen we bij de Stadsschouwburg aan en daar wemelde het van scholieren van andere scholen.

Overal in de schouwburg hing de leus: AL SIET MEN DE LUI, MEN KENT ZE DAAROM NIET. We hadden geen flauw idee, waar dat op sloeg, maar dat werd ons op het eind van het stuk duidelijk. Geheel onder de indruk van onze omgeving namen we onze plaatsen in. Af en toe klonk er een kreet van herkenning door de zaal van een of andere scholier, die zijn vriend aan de andere kant van de zaal zag zitten.

Eindelijk begon het stuk. Het décor, dat op een draaischijf stond, was fantastisch. Door die draaischijf zagen we steeds een ander deel van het décor naar voren komen, en hierdoor werd het spel tevens niet gestoord met het opkomen en afgaan van de spelers. Het leek of het decor aaneengeplakte rommel was, die ze uit de Amsterdamse grachten hadden gevist. De kostuums vormden door hun mooie kleuren een mooi contrast tegen het grauwe decor.

Het stuk was één en al Amsterdamse vrolijkheid, mentaliteit en levendigheid.

Op de lijst van toneelspelers stonden de namen van veel bekende grootheden van het toneel. De twee belangrijkste spelers waren ongetwijfeld Henk van Ulsen en Bob de Lange, die hun rollen fenomenaal speelden.

Na van het toneelspel te hebben genoten, gingen we naar huis, en laten we nou net in het spitsuur terecht komen! Dit betekende minstens een half uur vertraging. Toen we eindelijk de IJ-tunnel door waren, kwamen we in een file. Nadat we dit euvel hadden overwonnen, zaten we bijna in Hoorn, en daar werden we netjes bij het station afgezet, zodat we bus of trein nog konden halen.

Namens iedereen, die meegeweest is, wil ik degenen bedanken, die ons in staat hebben gesteld, deze voorstelling bij te wonen. Het was geweldig!

Carla van Doorn,

4 MMS.

*

DE SPAANSE BRABANDER - II

Op dinsdagmiddag 7 januari vertrokken er twee overvolle bussen - zo vol, dat juffrouw Stumpel bijna bij meneer Veken op schoot moest - vanaf school naar Amsterdam.

We gingen daar een voorstelling van "De Spaansche Brabander" van Bredero bijwonen in de Stadsschouwburg. De schouwburg zat vol tot in de nok, wat de sfeer verhoogde; het draaiende toneel gaf af en toe ook aanleiding tot leuke effecten.

Bredero ontleende de stof voor de Spaanse Brabander aan de Spaanse schelmenroman: Lazarillo de Tormes. Het belangrijkste van dit stuk is de geslaagde milieu-schildering van het Amsterdamse volk in de 17^e eeuw.

Het stuk speelt zich nl. af in Amsterdam, waar de Spaanse Brabander, Jerolimo Rodrigo, aankomt, omdat hij Antwerpen vanwege zijn faillissement heeft verlaten.

In Amsterdam ontmoet hij Robbeknol, een Amsterdamse volksjongen, die bij Jerolimo als knecht in dienst treedt. Jerolimo doet alsof hij

heel rijk en voornaam is, maar Robbeknol heeft hem al gauw door, wat hij in heldere, lachwekkende monologen aan het publiek vertelt.

Robbeknol moet zijn meester helpen bij het maken van zijn toilet, het huis schoon houden en voor het eten zorgen, wat meestal niet aanwezig is. Ook betraapt Robbeknol Jerolimo een keer bij de Amsterdamse snollen; als deze snollen, die hem voor een rijk man aanzien, over geld beginnen, weet hij niet hoe gauw hij weg moet komen. Intussen lopen Jerolimo's schulden hoog op, en als hij merkt, dat de schuldeisers in aantocht zijn, gaat hij er met zijn boeltje van door. Bijna stelden de schuldeisers Robbeknol aansprakelijk voor al de schulden, maar door tussenkomst van de spinsters blijft hij vrij.

Het toneelstuk is fantastisch gespeeld door de Nederlandse Comedie, met o.a.:

Henk van Ulsen, die de rol van Robbeknol ontzettend goed speelde; Marja Habraken als snol; Will van Selst als Gierighe Geraerd; Wim Poncia en Dick Swidde, beter bekend als Hiep en Boze Buurman. De andere acteurs en actrices speelden ook allemaal erg goed.

Het decor, gemaakt van ruw, grof materiaal, bracht je direct al helemaal in de volkse Amsterdamse sfeer van de 17^e eeuw; de kostuums brachten dezelfde sfeer mee.

Door de goede voordracht, het decor, de kostuums, de aandacht van het publiek en de sfeer in de hele schouwburg, was deze opvoering een grandioos succes.

"1222E13"

Werkgroep
popmuziek

Op verzoek van een van onze medewerkers (Naud Lohman, IV), buiten verantwoordelijkheid van de redactie, opgenomen ter informatie van belanghebbenden en belangstellenden. Voor nadere inlichtingen verwijzen wij naar Naud Lohman.

Adres voor mensen buiten Utrecht: Henk Verburg
Wielingenplein 30
UTRECHT -
idem voor Utrechters: Jaap Bruins Slot
Woonboot Zjazda,
Da Costakade t/o 70
UTRECHT -
Giro 1490154

Telefonische inlichtingen: 030 - 881257.

DOELSTELLINGEN:

- * serieuze beluistering van popmuziek (underground);
- * het verstrekken van informaties over groepen en hun muziekstijl;
- * het verspreiden van undergroundteksten + hun achtergrond;
- * de studie van de versmeltende kunsten (in casu de muziek, de beeldende kunsten, de literatuur) TOTAAL THEATER.

DE WERKGROEP VERZORGT DAAROM: ,

- * luisteravonden (natuurlijk in stereo) in de kelder SARASANI, onder Oudegracht 327, Utrecht, elke zondag van 20.00 - 23.30 uur;
- * een wekelijks informatiestencil over een bepaalde groep, waarvan de platen de zondag erop te beluisteren zijn. Die stencils zijn gratis als je ze op komt halen; wil je ze thuis hebben, dan betaal je de postzegels (tot 1 juli f 4,50). Je kunt ook per giro betalen (zie adres Jaap);
- * undergroundtekststencils;
- * ze verschaft hulp bij plaatimport;
- * ze heeft een discussiegroep Totaal Theater;
- * ze helpt soortgelijke groepen buiten Utrecht bij hun oprichting.

BLACK

Early in the morning
I wake up
With a poisonous head-ache
By a bullet I've caught
It wasn't by accident
And I'm a negro

Quashee

Hitler: Psychopaat (7.000.000)

Piloot die de bommen boven Hiroshima dropte
(zei zelf: Ik zou het nog wel eens kunnen doen):
Hij deed zijn plicht
(de gevolgen zijn nog te merken)

Johnson: Oud geworden (.....?)

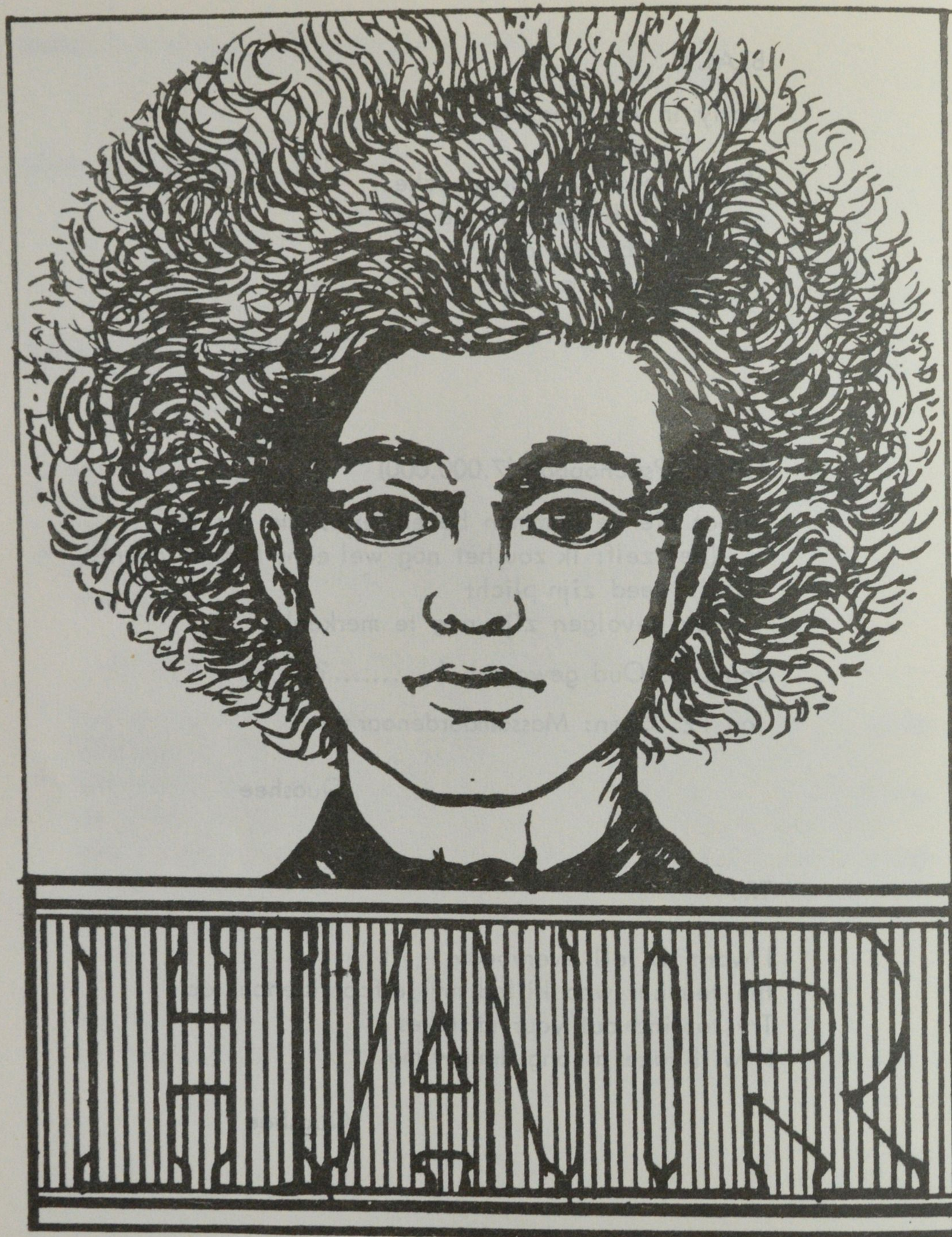
Jan Pz. Coen: Massamoordenaar

Quashee

TRY

I want to tell everybody,
the teacher who killed my selfconfidence too
Try to find out your mistakes
It will take a long, long time

Quashee

top tien

(stand op 1 februari 1969)

1	HAIR	- ZEN
2	Ain't got no, I got life	- Nina Simone
3	Obladi - lada	- The Bedrocks
4	Black Berry Rain	- Move
5	Albatros	- Fleetwood Mac
6	Spooky's day off	- Swinging Soul Machine
7	Unknown Soldier	- Doors
8	Battle Hymn of the republic	- Andy Williams
9	Son of a preacher man	- Dusty Springfield
10	Season of the witch	- Vanilla Fudge

Met dank aan alle tientjesgevers!

Op een "tientje" stond "Ik bouw een sloot en neem een duik" van Heintje vermeld. Was de redactie en mij onbekend.

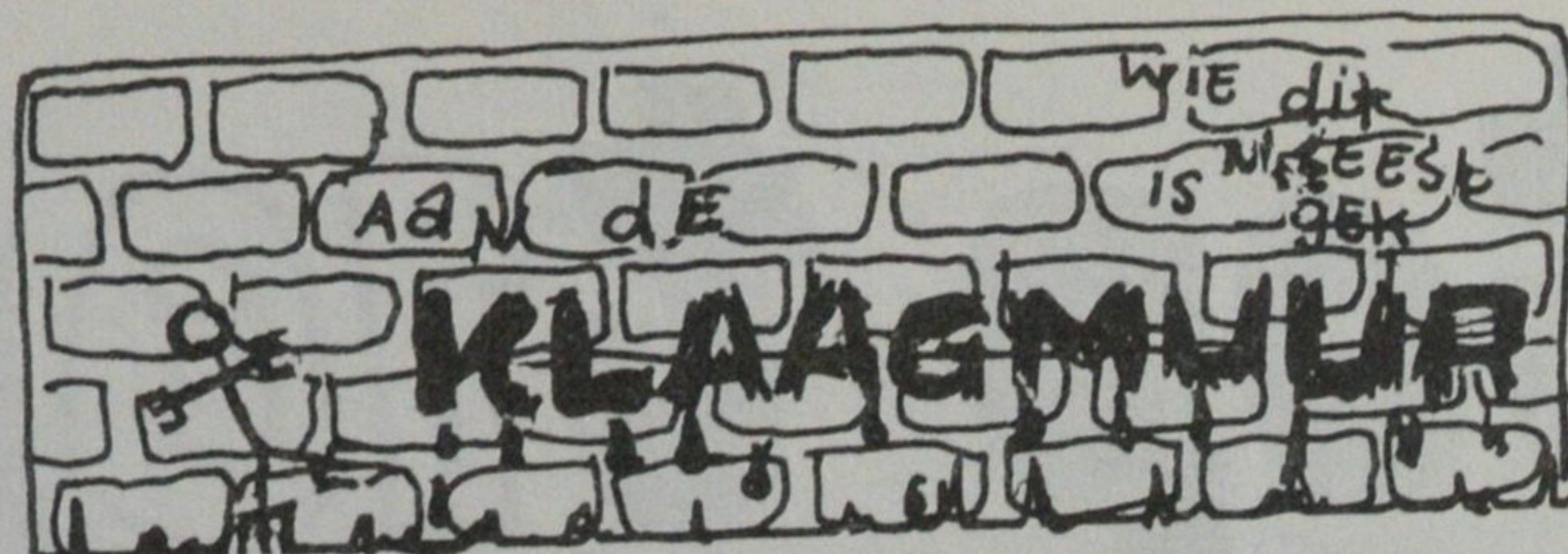
Even een goed idee (van een zekere A.S.) om per klas uit te voeren: Schrijf een stel platen op die je goed of minder goed vindt, en laat klasgenoten stemmen op de plaat, die zij het beste vinden.

Ten eerste heel makkelijk voor luie mensen (je hoeft alleen maar een kruisje te zetten).

Ten tweede heel makkelijk voor mij.

Groetjes,

Marlo.

Een kreet uit 1 E

"Ha, vijfde uur vrij", was het vrijdag 17 januari in klas I E. Vlug naar de bovenkantine, dan gaan we tennissen. Maar als we in de bovenkantine komen, zijn alle twee tennistafels bezet. Jammer, dat wordt schaken, dammen of kaarten.....

Zo, dat was dat. Een potje geschaakt. Weer naar de tennistafels, nog steeds bezet door dezelfde vier jongens! Nou, dan maar vragen, of wij nu "even mo-

gen tennissen". Ja, even wachten, is het antwoord. Nu, dan nog maar even een potje dammen.....

Hup, geëindigd in remise. Damspel opruimen, naar de tennistafels. "Mogen we nu even tennissen?". Nee, we hebben al aan die twee jongens beloofd. Enfin, zij nog een set en dan wij..... Zo, de set is geëindigd in 21 - 9. "Mogen wij nu?" Nee, we moeten nog één set. Nou dat wordt weer wachten.....

Zo, nu is de stand geëindigd in 14 - 21. "Mogen wij nu?" "Ja, nu mogen jullie".... Klik - klak - klik - klak - klak - klak.... "1-0 voor jou". Klik - klak --- ---- rrrrrrrrringggggg Tien voor één. Tijd voor de middagpauze.....

Na dit verhaal zou je denken, waarom verlengen ze die lesuren niet! Maar korte lesuren zijn er de oorzaak niet van, dat (meestal) de 1e en 2e klassers zo kort tafeltennissen! Als b.v. een half uur dezelfde twee spelers nog aan de tafels staan, dan is dit gewoonweg misdadig!

Jos Vlaar - 1 E.

VAN DE HUISWERKCURSUS

Op maandag 13 januari kwam een leraar op het vermetele idee om enkele cursisten een uur te laten zitten.

Het lukte hem met behulp van een andere leraar en een juffrouw.

Dit vinden wij een ZEER onrechtvaardige handeling, omdat de leraar héél goed wist, wie er wel met krijtjes gegooid hadden; wij hopen, dat dit niet meer voorkomt.

Enkele huiswerkcursisten.

VRAGEN GEVRAAGD

We horen vaak in de klas, dat de leerlingen onze interviews eentonig of op een of andere manier waardeloos vinden.

Als ze het toch beter weten, waarom sturen ze zelf niets in?

De kopijbus is groot genoeg.

Lever een vraag voor een leraar of iemand anders in de S.G.

Johan ter Waarbeek en

Jos Vlaar, oftewel JoJo, 1 E.

Reactie op „de fotoclub ligt voor lijk”

In het vorige nummer van E.K. kwam Joep Steinmeyer tot de conclusie, dat er niemand meer naar de fotoclub kwam. Men moet natuurlijk alles van twee kanten horen, en daarom deze reactie.

Vorig jaar kwam Mijnheer De Ceuninck van Capelle reclame voor de fotoclub maken. Aangezien ik me voor de fotografie interesseerde, ging ik er meteen naar toe. Het was de eerste en tot nu toe de laatste keer.

Of het nu kwam omdat ik een eersteklasser was of niet, ik vond het in ieder geval niet leuk. Een paar bovenbouwers deelden daar de lakens uit, en schonken helemaal geen aandacht aan ons, "kleintjes". Er werd niets uitgelegd, kijken kon ik, maar verder niets. Je mocht je negatieven meenemen, en die wilden zij dan nog wel afdrukken, maar geen spat wijzer werd ik ervan, en kon net zo goed naar afdrukcentrale Coenstad of Osinga gaan.

Er werd ook niet verteld, wat een goede foto was en wat een familiefoto was (zie Kerstnummer: de fotoclub is een afdrukcentrale voor familiefoto's).

Als deze opgesomde punten weer veranderd zijn, zal het voor een "kleintje" veel aantrekkelijker zijn, en wil ik graag terugkomen.

Deze kritiek is niet om af te breken, maar om op te bouwen.

Antoine Schermer, 2 B.

Reactie op reactie op „het lijk“

Na lezing van het bovenstaande stuk kon ik het niet over mijn fotografisch hart verkrijgen om hier niet op te reageren.

Ondanks het feit dat de heer Schermer een fraai stukje proza gewrocht heeft, bevat zijn commentaar maar weinig waarheid. Daarom het volgende.

Het doel van de Fotoclub is: belangstelling wekken voor de fotografie. De schoolleiding heeft enige jaren geleden donkere kamer-apparatuur ter beschikking gesteld (lijkt erg moeilijk, maar het valt best mee) en wij willen mensen, die er belangstelling voor hebben, er mee leren omgaan. Dus is juist het tegendeel van wat Antoine beweert het geval. Iedereen, die komt kijken, krijgt precies te horen, wat er gebeurt en hoe. Ook je eerste foto druk je zelf af, daarom moet je eerst weten hoe een vergroter werkt! Waar nodig en mogelijk zijn tips en commentaar in ruime mate voorhanden.

Dus, Werenfridianen, laat u niet weerhouden om de fotografie te bedrijven. Elke zaterdag na het vierde lesuur kunt u in het natuurkundelokaal terecht. (EERST KLOPPEN S.V.P.!) Ook dames zijn welkom!

Hulp en uitleg zijn altijd aanwezig. Films ontwikkelen kan ook, maar neem daarvoor eerst contact op met de heer De Ceuninck of met ondergetekende.

Maron Blokker, VI A

*

Hier volgt een nadere mededeling omtrent de muziek- en declamatiewedstrijd.

Het bestuur van Camera Musica deelt jullie mede, dat de muziek- en declamatiewedstrijd gehouden zal worden tijdens de viering van het 20-jarig bestaan van onze school.

Deze viering wordt gehouden op 17, 18 en 19 maart.

De wedstrijd zal dus plaats vinden op één van deze drie dagen. Denk erom!

Het is maart voor je het weet.

Wij rekenen op jullie medewerking en laat zien, dat de leerlingen van onze school heel wat kunnen presteren op het gebied van muziek en declamatie.

Veel succes!

Carla van Doorn (4 m.m.s.),
publiciste Camera Musica.

SCHOOLCONCERT NEGRO-SPIRITUALS

Op 24 januari hebben Charles Fulton en zijn begeleider uiteengezet en laten horen wat negro-spirituals nu eigenlijk zijn.

Waren de liedjes in het begin wat tam, het peil steeg snel.

"YANKEE DOODLE" viel vooral op door zijn humoristische inhoud en het sfeervolle ritme. De climax was ongetwijfeld het "swingende" MICHAEL ROW THE BOAT ASHORE, dat door de zaal enthousiast werd meegeklapt.

Het concert werd besloten met een langdurig applaus, waaraan de rector nog enkele woordjes in het Engels toevoegde.

Tot slot enkele reacties, die ik na het concert hoorde:

Wel goed -
 Saai -
 Beter dan vorig jaar, maar nog niet goed -
 Interessant -
 en tenslotte, zoals velen zeiden na afloop en ook mijn mening is: Hartstikke goed !

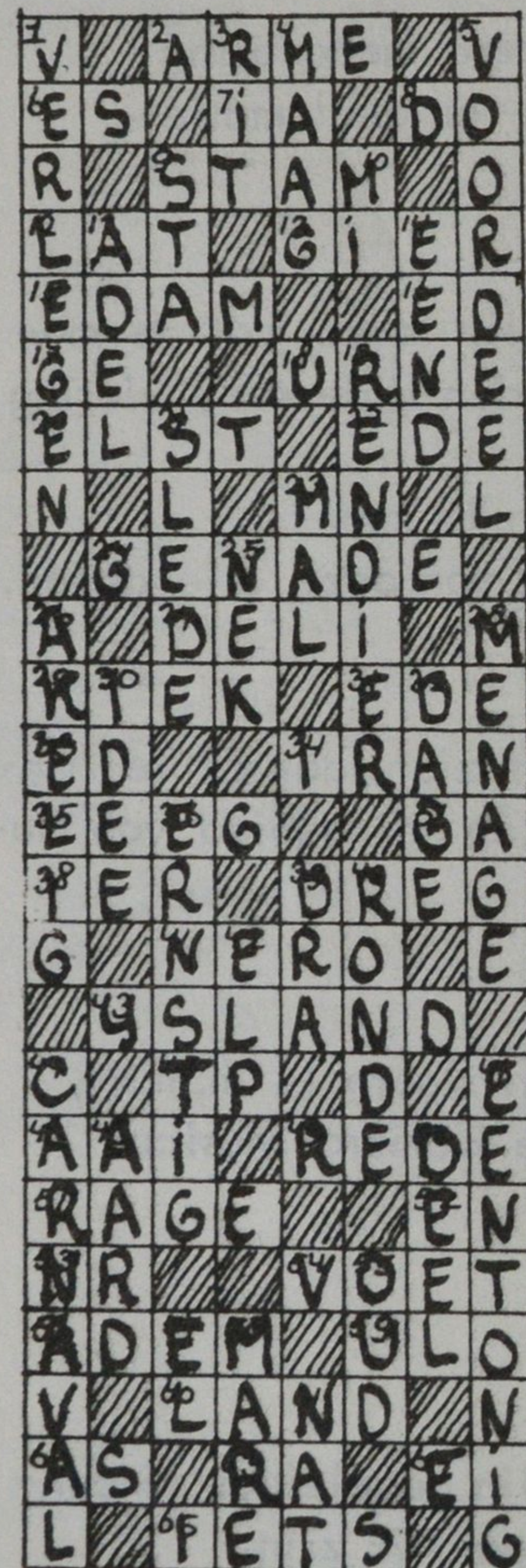
AS - 2B.

P.S.

Blijven enkele egoïstische individuen het concert storen door hun geklets?

Kunnen ze niet een klein beetje interesse opbrengen?

Hiernaast vindt u de oplossing van de puzzel van pagina 21.

MINI RECENSIE

van reeds bekend
 tot zeer RECENT
 door een negatieve
 RECENSENT

VERANTWOORDING:

Ze worden nog altijd geschreven: de uitvoerige boekbesprekingen, waarin een beknopte inhoud wordt weergegeven, de deugden en gebreken van het werk breeduit worden vermeld, en tenslotte uitgever, formaat, omvang en prijs worden genoemd.

Ja, ze worden nog wel geschreven, maar is er - buiten de vakmensen en de over-ijverige bibliomanen - nog een sterveling die ze leest? Is er iemand die in onze supersonische maatschappij de tijd (TJD?) neemt, om een recensie te lezen die dikwijls nauwelijks minder woorden telt dan het besproken werk?

Wij hebben tegenwoordig behoefte aan snelle informatie, aan een rubriek waarin de moderne lezer in één oogopslag kan zien, welke zinloze, nutteloze, hopeloze en waardeloze publicaties er op de markt zijn en - Godbeter - nog steeds verschijnen.

Wel, in die behoefte wordt voorzien; daar de titel de kortste samenvatting is van een werk, heeft uw recensent slechts te reageren op de opschriften van zijn recensie-exemplaren, in de trant van de criticus die schreef: (Ina Bondier-Bakker:)

DE KLOP OP DE DEUR - NIET OPEN DOEN!

W.F. Hermans : NOOIT MEER SLAPEN
R : Akkoord, maar dan ook nooit meer
opstaan

Prof. Dr. G. Stuiveling : HET KORTE LEVEN
VAN JACQUES PERK
R : ... door zijn biograaf ten onrechte verlengd

T. Kortooms : MIJN KINDEREN ETEN TURF
R : Smakelijk! Dan nog liever doore vissies

J. Wolkers : KORT AMERIKAANS
R : ... voor Nederland écht nog te lang

M. Dendermonde : DE WERELD GAAT
AAN VLJUT TEN ONDER
R : ... dus bestaat ze nog wel even

H. van Eyk : DE KLEINE PARADE
R : ... is gelukkig gauw voorbij

I. Michiels : HET BOEK ALFA
R : We wachten op omega

S. Vestdijk : DE KOPEREN TUIN
R : ... moet nodig opgepoetst worden

J.W. Holsbergen : EEN KOPPEL SPREEUWEN
R : Hij ziet ze vliegen

A. Koolhaas : EEN SCHOT IN DE LUCHT
R : Helemaal mis

Een Leerzaam gesprekje met..... John Schuurisma.

Een van de meest interessante figuren uit de Nederlandse popwereld is zonder enige twijfel John Schuurisma. Hij is niet alleen (volgens Hitweek) met b.v. Eelco Gelling & Artie Kraayefelt een van de beste gitaristen, ook op ander gebied heeft hij al opmerkelijke prestaties geleverd, met name op technisch gebied en op het gebied van studiowerk, het arrangeren en produceren van platen. Nederlands kritiese autoriteit op dit gebied, het jeugdblaadje Hitweek, schrijft regelmatig uitgebreide en enthousiaste artikelen over hem.

John Schuurisma is geboren in Alkmaar op 11 december 1943. Hij was in zijn jeugd al altijd met muziek bezig. Na de lagere school kwam hij terecht op het Petrus Canisiuslyceum in Alkmaar, waar hij ook zijn hoofd meer bij de muziek dan bij zijn scholing had. Hij spande soms elastiekjes op zijn bank, waarop hij dan zat te spelen. Na de derde klas ging hij van school.

John was al zo ver gevorderd op de gitaar, dat hij meteen begon te spelen in allerlei orkesten. Als 15-jarige was hij een semi-professioneel musicus. Hij speelde in die tijd vooral in jazz-orkesten. Hij speelde ook vrij veel in Engeland en trad geruime tijd op voor de Amerikaanse militairen, die in Frankrijk gelegerd waren, samen met de groep van Rory Storm (met o.a. Richard Starkey).

Zo deed hij een enorme ervaring op als solo-gitarist, en na zijn dienst kwam hij terecht bij toen vrij bekende orkesten als die van Martin Haak en Ted Powder, waarmee hij in nachtclubs en ook wel in het buitenland optrad.

In deze periode, waarin hij tot een van de beste en vakbekwaamste solo-gitaristen van Nederland werd, begon hij zich steeds meer te interesseren voor de pop-muziek en speciaal de Rhythm & Blues, en tenslotte ging hij werken bij Nederlands populairste R & B-band Rob

Hoeke, die ook op onze school een grote aanhang heeft. Dat was eind 1965. In deze formatie heeft hij zijn muzikale talenten voor een deel kunnen ontplooiën.

De perfecte beheersing van zijn gitaar maakte hem mogelijk een goed lead-gitarist te zijn, maar ook zijn andere talenten, het komponeren, waarmee hij al een tijd bezig was en het voorlopig nog co-producen van platen te ontwikkelen. Hij heeft in de Hoeke groep een vaak onderschatte (door outsiders althans), zeer belangrijke rol gespeeld door zijn creativiteit, juist in de tijd dat deze groep zo'n enorme bloeitijd beleefde ('66-'67 R & B-groep van het jaar).

Hij heeft ook nog bij ons op school gespeeld vorig jaar. (Hij vindt Westfriesland wel een prettig publiek hebben, dat naar de muziek luistert.)

Toch beviel de Hoeke-groep hem niet zo goed meer, omdat hij zijn uitgesproken ideeën op muzikaal gebied niet kon verwezenlijken binnen het kader van de band, omdat hij mentaal en muzikaal niet goed met Rob Hoeke kon opschieten. Daarom stapte hij in februari '68 uit de groep. Hij ging toen wat rondkijken in de pop-wereld in Nederland en in Engeland, waar het peil toch nog wel even anders is. Hij ging nu ook echt met produceren beginnen. John had kontakten met b.v. C+B, Boudewijn de Groot, The Pebbles, de Blues Dimension & Enson, voor wie hij platen opnam. Zijn eerste produktie was met Dragon fly, in London.

Ook viel hij twee maanden in als bas-gitarist bij het all-round orkest de Jay-Jays, omdat hij de benadering van een bassist wilde leren kennen. Zo bouwde hij aan zijn vakkennis op vele gebieden, omdat hij zoveel mogelijk een all-round muzikant wil zijn als hij met produceren begint.

Maar naast deze met recht indrukwekkende carrière als muzikant - waarin hij al enorm veelzijdig is - doet John nog heel andere dingen. Zo is hij altijd al actief geweest op technisch gebied. Ook hier heeft hij opmerkelijke prestaties geleverd, zoals boven trouwens al is vermeld. Hij bouwt namelijk al zijn apparatuur zelf, min of meer als hobby, maar ook omdat hij bij wil blijven op het gebied van de techniek. Dit is voor een muzikant van zijn klasse al zeer ongebruikelijk, maar daar komt nog bij dat de versterkers, die hij bouwt, van

een kwaliteit zijn, die ver uitsteekt boven die welke toendertijd op de markt gebracht werden. Zo heeft hij ongeveer twee jaar geleden een versterker gebouwd, die toen enorm up-to-date was. Hij wou die eigenlijk op de markt gaan brengen in serie, maar heeft dat niet gedaan wegens gebrek aan tijd.

Deze gitaar-versterker (silicium transistoren, uitgang 80 watt) was overbelast- en kortsluitvrij, veel minder kwetsbaar en in één kast gebouwd met vier hoogredementsspeakers. Deze bood vele voordelen boven de gangbare merk-versterkers (Vox b.v.).

Het is makkelijk te begrijpen, dat iemand met zulke veelzijdige kwaliteiten wel een bijzondere persoon moet zijn. En dat is John Schuurman zeker. Hij leidt een leven, dat wel individueel genoemd kan worden. Hij heeft natuurlijk door zijn werk een enorm aantal kennissen, waarmee hij op zeer goede voet staat, in de muziekwereld (speciale vrienden van hem zijn daar b.v. Boudewijn de Groot en Harry Muskee, de solozanger van C+B).

Maar hij woont niet in een grote stad, wat je misschien zou verwachten, maar in een dorp, zij het dan Bergen. Hij komt natuurlijk wel veel in Amsterdam, en door het hele land, maar om te wonen verafschuwt hij het milieu van de stad. Hij vindt dat je je pas kunt ontplooiën in een minder tijdgebonden, opdringerige omgeving dan een stad. ((Voor een dorp geldt trouwens net zo goed, dat de mensen niet de kans krijgen zichzelf te zijn. Ze moeten zich konformereren aan de rest.)) Hij heeft niet zozeer behoefte aan anderen van zijn eigen soort, hij konformeert zich daar ook niet aan, maar hij wil zichzelf zijn. Hij vindt, dat je te gauw gedwongen wordt je aan te passen. (B.v. door in een bepaald milieu persé gras te moeten roken -- hoe je daar verder ook over denkt. --

Hij speelde vroeger uitsluitend op een akoestische gitaar. Daarom werd hij vaak door collega's en anderen uitgelachen. Daar houdt hij niet van.)

Hij ontkent trouwens, dat in de muziekwereld (in ieder geval in de pop-wereld) sprake is van een duidelijke clan-vorming. Zijn beste vrienden zijn geen muzikanten, maar doen de meest uiteenlopende dingen. Hij wil zichzelf kunnen zijn en zich volledig kunnen concentreren op zijn muziek.

Dat hij een uniek figuur is op zijn gebied, heeft men al uit het voorafgaande kunnen constateren, maar de bevestiging van zijn enorme talenten wordt wel gegeven door het absoluut unieke feit dat Philips zijn ideaal, EEN EIGEN LABEL, gaat vervullen! Dit is zonder overdrijving iets ongelooflijks. Er is in Nederland slechts één andere man, die een eigen label (Telstar) heeft en dat is John Hoes, die een heel andere markt heeft. Dit label gaat SWOREC heten (SWOboda, zijn buitenlandse artiestennaam - RECords) en wordt een zuiver pop-label. John wil hierop alle soorten pop gaan opnemen, maar ook veel méér doen dan een platenmaatschappij gewoonlijk doet. Er komt een theater-bureau bij en hij wil de muzikanten ook geestelijk en muzikaal steun geven als ze die nodig hebben, hij moet zelf (met een soort team dan natuurlijk) zorgen voor arrangementen, studio's, persing, mixing, release, hoezen enz. Hij wil speciale aandacht gaan besteden aan de stage-scene (het optreden op het toneel), die volgens hem wel verbeterd is, maar in vergelijking met b.v. Engeland nog veel beter kan en moet.

Kortom, John is zeer interessant bezig en we kunnen van hem voor de toekomst veel goed verwachten voor de Nederlandse pop-scene.

Maar wat wil John op dat label nu precies doen?

(Wordt vervolgd)

*

